

FANZIN ZA BORBU PROTIV ILUZIJE (MAYE)

KRSNA-KATHĀ

Godina 7, Broj 10, Prosinac 2001.

ISKCON - MEĐUNARODNO DRUŠTVO ZA SVJESNOST KRIŠNE

**Sri Srimad
A.C.
Bhaktivedanta
svami Prabhupada**

Tamala Krsna: "Prije nekog vremena objavljen je u novinama neki članak pa si rekao da bismo trebali pisati o temi o kojoj je članak govorio. Potoji li općenito kakva tema o kojoj bi bilo dobro pisati?" Srita Prabhupada: "Imamo mnogo tema. Čitaj naše knjige i predstavljaj ih s različitih uglova. Tako možeš vrlo inteligentno pisati. Svatko od vas treba pisati o svojim spoznajama (realizacijama). Čemu služi ovaj "Back to Godhead"? Pišite ono što ste spoznali o Krišni. To je važno.

Uvijek trebate biti aktivni. Kad god ulovite slobodnog vremena, pišite. Nije važno, dva ili tri reda, ali zapišite svoje spoznaje o sravanam, kirtanam, zapišite svoje osobne molitve, slavljenja. To je jedan od zadataka vaišanava. Vi slušate, no trebate također i zapisivati. To zapisivanje predstavlja smaranam, sjećanje na ono što ste čuli od duhovnog učitelja ili iz spisa. Sravanam, kirtanam, visnoh, znači pišite o Višnuu, a ne o drugome. Nemojte pisati razne gluposti za budale. Tako samo gubite vrijeme. Pišite o Višnuu, o Krišni. To predstavlja njegovanje svjesnosti Krišne. Slušajte, zapisujte, sjećajte se, pokušajte shvatiti. Nemojte biti lijeni i tupi. Nitko ne može dostići punu svjesnost Krišne izuzev ako nije jako inteligentan. Svjesnost Krišne je za najinteligentnije ljude. Takvu ćete inteligenciju dobiti ako pokušate shvatiti Krišnu. Imamo tolike knjige. Uvijek pokušavajte shvatiti Krišnu." ■

SURADNICI

Hanuman d, Purujit d, Radha Madhava d, Sudama d, Sundari dd,
Vrisabha d; prevodioci: bhn. Martina, bh. Gordan, bhn Nevena (Sa);
fotografije: bhn. Lidija, Sindhu-priya d, bh. Dario (Zg)

KRSNA-KATHĀ FANZIN ZA BORBU PROTIV ILUZIJE

glavni i odgovorni urednik:
Vinata devi dasi
vinata.sks@pamho.net

distribucija i pretplata:
Lalita-sevini devi dasi
(Ljiljana Tićac-Ferenčić
Z. Kučića 14, Rijeka
tel. 411-609)
lalita-sevini.kkd@pamho.net

design/layout:
Nanda-kisora das
nanda.kisora@email.hinet.hr

tisak:
Talavana das
talavana.kkd@pamho.net

izlazi mjesečno

kontakt adresa:
Kulturni centar "Bhaktivedanta"
Rijeka (za "Krsna-katha")
p.p. 61 HR-51000 Rijeka

web stranice:
[http://www.bhaktivedanta.hr/
kk_magazin/](http://www.bhaktivedanta.hr/kk_magazin/)

Rukopisi, fotografije, crteži,
diskete i dr. rado se primaju i,
na zahtjev, vraćaju. Kopiranje i
prenošenje tekstova je
dozvoljeno uz napomenu da su
materijali preuzeti
iz Krsna-kathe.

Svi objavljeni tekstovi
ne odražavaju nužno stav
uredništva koje se u svakom
pojedinom slučaju ne mora
složiti s autorovim kutom
gledanja na temu o kojoj piše.

Srila Smita Krsna svami:

Ne morate ako nećete6

Tko su Brijbasiji?13

Žene u ISKCON-u:

Predstavnice božice

Laksmi.....24

Sundari dd:

Deve, droga i strogosti...28

Vrisabha das:

Vaišnava ima srce.....32

Purujić das:

"Raditi na sebi".....41

Srila Radhanatha svami:

Kako biti

uspješan grihastha?.....44

Ekadaši -

gozba za Gospodina.....48

Još smo jednu
godinu bliže Krišni.

**Svim
čitateljima
sretnu i
duhovno
naprednu**

Novu 2002.

želi

uredništvo

Planine u zaleđu Rijeke ljeskaju se zimskim dahom na škrtom, ružičastom suncu studenog zalaza. Lijepo ih je gledati iz tople sobe u naslonjaču dok pucketa vatra iz peći. Sviđa mi se ova smirenost kratkih zim-

skih dana u kojima nema prostora za ljetnju užurbanost - doba u kojem redovito nastojim dnevno napraviti barem tri stvari više nego li mi objektivno mogućnosti dozvoljavaju. Zima je nekako vrijeme kada mi je lakše uzgajati *vyavasayatmika buddhi* - inteligenciju usredotočenu na jednu točku, naime Krišnine upute što vire sa svake stranice Srila Prabhupadinih knjiga. I što dublje čeprkam, istražujem, povezujem s onim što vidim u sebi i oko sebe - to bivaju slađe.

Već se smrklo. S katoličkog radija, iz emisije uživo dopire izjava nekog svećenika, posprdnim tonom izrečena, "Nikako ne mogu prihvatiti da bih se sljedeći život mogao roditi u tijelu neke životinje..." Pitam se zašto je to tako teško za shvatiti, kada nam ogledalo i fotografije iz vlastite prošlosti jasno ukazuju na stalnu promjenu i ovog sadašnjeg tijela? Puno je dokaza o postojanju nevidljive, neuništive, netopive, nesagorive, neshvatljive duše i njene seobe kroz razna tijela. Simptomi života - pokazatelji njeni prisutnosti, jednako su prisutni u ljudskim i životinjskim tijelima, zašto je svećeniku to tako teško shvatiti?

Prihvatimo li zbilja činjenicu da smo duša koja mijenja tijela, prihvaćamo ogromnu odgovornost za svoje ponašanje. Više ne možemo djelovati po maksimi koju sam sama svojedobno rado rabila - "Uzmi sve što ti život pruža, danas si cvijet, sutra uvela ruža..." Ne možemo više klati i trpati u usta sve što poželimo. Ne možemo varati, potkupljivati, ucjenjivati i na razne načine (beskorisno, usput budi rečeno)

namještati uvjete za svoj (privremeni, kratki, nedostatni) užitak. Ne možemo donositi bezumne propise koji budućim generacijama ne ostavljaju nikakve nade za zdrav, nezagađen okoliš - jer znamo da bismo se i sami mogli pojaviti u tom istom okolišu. U krajnjoj liniji, prihvatimo li da smo duša, doznat ćemo i odakle potječemo i čemu služimo. Izvor nam je Bog, a svrha pružiti Mu zadovoljstvo. Jedino ako tako djelujemo, doživjet ćemo tu željenu sreću, užitak i više od toga.

Prihvatanje činjenica o duši, stoga nije samo individualna stvar, jer se na tom (ne)znanju temelji cjelokupna civilizacija, društveni poredak u kojem živimo. Sada je on materijalistički i brzinom svjetlosti nas udaljava od Boga. *Daivi varnasrama* je pak onaj poredak koji svakom članu pruža priliku da se munjevito približi Bogu, da konačno okonča ova bijedna životarenja u iluziji o vlastitoj veličini i moći koja se svakodnevno nasukava na hridi posve drugačije zbilje. Temelj *daivi varnasrame* je znanje o duši i našem odnosu s Vrhovnom dušom - Bogom. Temelj današnjeg, materijalističkog društva je neznanje o duši i bjesomučna trka za nemilosrdnim iscjedivanjem zadnje kapi zadovoljstva iz svog i tuđih tijela, odnosa, prirode...

Sva ova nemila događanja na domaćoj i svjetskoj sceni, oko kojih mediji i njihovi konzumenti dnevno jadikuju, mogu se izbjeći jedino (ali doista jedino) obrazovanjem širokog sloja ljudi po pitanju istine o duši. Istraživanja američkih znanstvenika pokazuju da je 69. godine 20 posto ispitanika u zapadnim zemljama (SAD i Europa) vjerovalo u dušu i reinkarnaciju. Podaci stari četiri godine pokazuju da je taj postotak narastao na 72 posto. Srila Prabhupadine knjige i njegovi učenici koji su ih rasparčali posvuda, tome su nedvojbeno uvelike pridonijeli, a što ću ja tu učiniti? Udobno sjediti u toploj sobi uz pucketanje vatre, s pogledom na smrznute vrhunce ponad Rijeke?

Unatoč tome što se sa Srila Prabhupadom, pa čak ni s mnogim njegovim učenicima, po pitanju propovijedanja (odnosno širenja istine o duši koja je temelj željenih promjena u svijetu) uglavnom ne možemo mjeriti, svatko od nas ima priliku skoro svakodnevno s nekim podijeliti ono što je doznao, spoznao. No, prečesto se gubimo ili u trivijalnim razmjenama s poznanicima koje su njima po mjeri ili se pak izoliramo i živimo u svom mjehtu ponosno se ogledavajući o njegove stijenke na kojima opažamo svoju veličinu naprednog vaisnave. Želite li prodrmati čovjeka i navesti ga da razgovara o bitnim stvarima - samo mu napomenite: Ti nisi ovo tijelo. Ukoliko je posve nesklon svemu što sliči filozofiji, ugušite ga *prasadom*, oglušite ga *bhajanima*, uključite ga nekako u misiju - samo ga nemojte ostaviti da na miru umre i s puno muke se preseli u sljedeće i sljedeće i sljedeće tijelo. Pri tom, ne očekujte čuda, ne bilježite "svoje uspjehe", već jednostavno pokušajte pronaći pravi način na koji možete biti tu, u blizini, nenametljivo, ali ne i nemilosrdno, i pomoći duši da se izbavi iz okova tijela. Vrhunac *ahimse* - nenasilja, objašnjava Srila Prabhupada, nije u pažljivom ophođenju s ljudima kako ih ne bismo uznemirili u njihovoj kolotečini, već u pronosjenju istine o duši koja će omogućiti krajnju dobrobit svakom živom biću.

Što se pak nas samih tiče, rad prožet duhom odvojenosti, odnosno svojevolumnog odricanja od korištenja njegovih plodova za svoj užitak (i upotrebljavanje istih za Krišnin gušt), dovest će nas do spoznatog, praktičnog znanja o tome da nismo ovo tijelo. Ono će nas pak učiniti kandidatom za blagoslov znanja o Gospodinu što svoj vrhunac dostiže u našoj predaji Njemu, Njegovoj volji koja nam tada postaje slatka. A živo je biće, po svojoj prirodi takvo da je doista sretno jedino kad apsolutno ovisi o Svevišnjem Gospodinu, prestavši kovati jalove planove za kratkotrajnim užicima svojih materijalnih osjetila i radosno sudjelujući u Njegovim planovima. (Vinata dd) ■

*

U riječkom Kulturnom centru "Bhaktivedanta" svečano su proslavljeni tradicionalni vaišnavski praznici kojima je

Srila Prabhupade s ovog svijeta, u New Yorku se dogodilo nešto što bhakta-izvjestitelj IRM-a opisuje kao "značajnu prekretnicu u povijesti vaišnavizma."

Trideset pet godina nakon što

obogaćen Karttik - mjesec koji je sam po sebi već vrlo svet. Fotografije (koje je snimila bhn. Lidija) pokazuju ugođaj svetkovine Dana odlaska Srila Prabhupade.

*

Gradonačelnik New Yorka posvetio Srila Prabhupadi

je Srila Prabhupada započeo pokret Hare Krišna pjevajući maha-mantru pod jednim stablom u Tompkins Square Parku, taj je povijesni događaj službeno priznat i obilježen otkrivanjem spomen-ploče upravo pod tim stablom. Bili su prisutni gradski oci New Yorka,

mnogi bhakte i građani koji su održali govore, slaveći velikog duhovnog učitelja. Na spomen-ploči je urezan poduži napis o veličini Srila Prabhupadog djela, koji nismo u mogućnosti prenijeti u ovoj

kratkoj rubrici, no evo samo prvih nekoliko riječi:

spomen-ploču (Brahmabhuta Dasa, New York IRM)

18. studenog, na Dan odlaska

"STABLO HARE KRIŠNA

Jedna od najznačajnijih ljepota Tompkins Square praka je drvored veličanstvenih američkih brijestova (ulmus americana). Među njima se posebno ističe jedno stablo, koje se nalazi neposredno pokraj uokrug poredanih klupa u samome središtu parka. Nakon što je 1965. godine stigao u Ameriku, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada (1896-1977), indijski duhovni vođa je u New Yorku osnovao Međunarodno društvo za svjesnost Krišne. Kao svoj ured koristio je obližnju trgovinu na Drugoj aveniji. Prabhupada i njegovi učenici okupljali su se u

jesen 1966. ovdje, u Tompkins Square parku i upoznavali stanovnike East Villagea s mantrom od 16 riječi: Hare Krišna Hare Krišna, Krišna Krišna Hare Hare, Hare Rama Hare Rama, Rama Rama Hare Hare..."

Na kraju je potpisan ni manje ni više već sam gradonačelnik Rudolph Giuliani. ■

H.H. Smita Krsna Swami

Ne morate, ako ne želite

Premantura, 2000.
stih SB 1.9.22

Srila Prabhupada kaže da kroz stranice Bhagavatama možemo vidjeti Krišnu. Krišna se razotkriva kroz Bhagavatam. Kroz Bhagavatam nam se, takođe, razotkrivaju i bhakte, kao što je Bhismadev. Ovdje je primjer Krišnine velike milosti: On je jednak prema svim živim bićima, ali posebno voli svoje bhakte. Zbog toga mi prirodno želimo biti bhakte da bismo dobili Krišninu milost. Ali ovdje stoji upozorenje na kraju smisla: nemojte pokušavati biti bhakta izravno. Ne, mi moramo ići kroz prozirnog bhaktu, čistog bhaktu. Ja smatram da je to bio Srila Prabhupada. Mi ga nastojimo pratiti i oslanjati se na njega. Zahvaljujući njegovoj milosti imamo Bhagavatam i znamo o svjesnosti Krišne. Bez njega ne bismo ništa znali o Krišni, koliko ja znam, u ovom zapadnom svijetu. Ili bismo možda imali nekakvo znanje, ali ne na ovaj način kakvog ga sad imamo. Tako, kroz milost Srila Prabhupade, koji je čisti bhakta, primili smo Bhagavatam i poruku svjesnosti Krišne i zato smo njegovi vječni dužnici.

Bhismadev se izjašnjava da je Krišin nepokolebljivi sluga. Da, to je vrlo hrabra izjava: ja sam nepokolebljivi sluga. Meni se sviđa Bhismadev, on je prekrasan. Možemo puno naučiti od njega - kako biti Gospodinov čisti bhakta. Ali sad ovo može izgledati kontradiktorno jer ovaj čisti bhakta ispaljuje strijele na Krišnu. On se borio u bici, ne na strani Krišne, nego na strani neprijatelja. Kako onda može biti nepokolebljivi sluga Gospodina? Bhismadev sigurno ima uzvišene osobine i sve bhakte Krišne, kroz cijeli Bhagavatam, imaju uzvišene osobine. Oni nisu bhakte samo po imenu, već zaista ispoljavaju osobine čistih bhakta ili velikih duša.

Bhismadev je bio uzvišena osoba i Krišin bhakta. Te dvije stvari mogu ići skupa. Možemo imati uzvišenu osobu koja je i Krišin bhakta. Mogli bismo reći, te dvije stvari trebaju ići skupa. Bhismadev, koji je bio uzvišena ličnost, ipak je završio boreći se protiv Krišne. Naravno, mi to shvaćamo kao lilu, Krišin aranžman, Njegovu želju. Ali tada

i tamo - kako su oni mogli znati? Bhismadev, Bhisma koji je uzeo strašni zavjet celibata do kraja života, nije uzeo zavjet sannyase, nije se odrekao svega i otišao u šumu, ne, on je ostao na dvoru. Pobrinuo se da kraljevstvo opstane, ali je ostao u celibatu. Dao je zavjet i održao ga je. To je veličina. Zašto je dao zavjet? Jednostavno da zadovolji svog oca. To je bila, kako bismo rekli... kultura - samo da bi zadovoljio oca, on je dao takav zavjet. To nije bilo lako i nije da nije bio iskušavan u slijeđenju svog zavjeta. Jednom je oteo neke djevojke kao buduće supruge za svog mlađeg brata, ali je najstarija rekla: "Zašto si me oteo? Ja sam svoje srce već dala nekom drugom." Bhisma je onda odvratio: "Žao mi je. Molim te idi nazad toj osobi." Bhisma je bio velika osoba. No kad je ona prišla svom izabraniku i rekla: "Žao mi je što sam bila oteta ali ja, ustvari, želim da se udam za tebe," on joj je odgovorio: "Da, ali tebe je već dotakao netko drugi." Onda se djevojka vratila Bhismi i rekla: "Sada me ti moraš oženiti." "Žao mi je ali ja sam dao zavjet." I onda se ona naljutila. Bila je razočarana, život

joj je bio uništen. Otišla je Parasurami, vojnom učitelju Bhismadeva, požalila mu se. Završilo se tako da je Parasurama rekao Bhismadevu: "Trebao bi oženiti ovu djevojku." Ali on je odvratio: "Ne, dao sam zavjet." "U redu, onda ćemo se boriti." Bhismadev je završio boreći se sa svojim guruom, jer je spomenuto da je to bio njegov vojni guru. Kakva je to

"Naša uvjetovana priroda u Kali-yugi je da se jako bojimo ovisiti o nekome."

osoba koja se bori s vlastitim guruom? I porazio je svog gurua. Guru se predao: "U redu, ne moraš je oženiti."

Ovo je, tako nam je rečeno, jedina stvar koju možeš odbiti svom guruu - ako ti kaže da se vjenčaš, ti možeš reći ne. To je Bhismadev, održava svoj zavjet. Zbog svega toga, djevojka je otišla vršiti pokore. Onda je napustila tijelo i ponovo se rodila kao djevojka, ali Bhismadev je znao šta se događa. On je "pratio" sva njena rođenja. To su bila vedska vremena. Djevojka je odrastala. Roditelji su imali blagoslov da će dobiti dječaka ali je, u stvari, bila žensko. Roditeljima je rečeno: "Tretirajte je kao dječaka i onda će se vjenčati sa djevojkom." Nakon nekog vremena kćer je uspjela svoju ženstvenost zamijeniti za muškost nekog *raksase*. Bilo je predviđeno da vrati muškost, ali nešto se dogodilo i nije uspjela tako da je ostala muško, a jadni *raksasa* žensko. Ta dama je Šikandi i on se takođe borio na bojnopolju Kuruksetri na strani Krišne i Arjuna. Bhismadev je znao da to nije muškarac, nego žena. Na kraju, Bhisma je bio poražen zbog te žene jer jedini način da se probije linija odbrane Bhismadeva je bio da mu se skrene pažnja. Šikandi se borio na prvoj liniji protiv Bhismadeva sa Arjunom iza sebe. I kada je Šikandi došao točno ispred Bhismadeva, on je zastao jer se nije htio boriti protiv njega. Gospodin

se ne bori protiv žene. On je jako striktan sa svojim zavjetima. Rezultat je bio da ga je Arjuna mogao pogoditi.

Kakav je to odnos? To je Krišna - On je stavio Arjuna da se bori protiv svog vlastitog voljenog djeda Bhismadeva, a djed je bio sretan da se bori jer je imao Krišnu i Arjuna za neprijatelje. Kako to funkcionira? Bilo kako bilo, oni su se borili. Bhismadev je bio poražen i bio je jako sretan: "Da, to nisu bile Šikandijeve strijele koje su me oborile, nego Arjunine." To je bilo jako važno. "Nije me porazila žena. Porazio me muškarac, Arjuna." A biti poražen od Arjuna, to je bila čast. Kako mi možemo shvatiti Krišin plan?

ODRŽATI RIJEČ

Možemo se zapitati: "Tko je bhakta a tko nije?" On kaže: "Ja sam Njegov nepokolebljivi sluga," a onda ispaljuje strijele. On pogađa Krišnu. Ima i krvi, ranjen je. Ali Krišna uživa u tome jer je on Njegov nepokolebljivi sluga. Nekad se kaže, da biste bili dobar neprijatelj Krišne, morate biti Njegov bhakta. To može biti istinito i u ova moderna vremena. Da biste se stvarno borili sa Krišnom, morate biti bhakta inače, kako Ga možete dodirnuti, kako Mu se možete približiti? I možda zato što ste bhakta, možete Mu prići bliže i možete Ga točnije pogoditi. Ovdje vidimo da se s jedne strane Bhismadev bori s Krišnom, a s druge strane je osoba s izvanrednim osobinama. Održao je svoj zavjet da ostane u celibatu, iako je bilo jako teško. Mislim, mogao je reći: "Ma, to je samo moj otac koji se htio oženiti tom djevojkom. Nije ništa tako važno. Naposljetku, život ide dalje." Ili nešto tako. Možemo reći da je razlog bio svjetovni, ali je on održao svoju riječ i zato je on Bhisma. I to je razlog zašto je Krišna došao ispred njega: on je bhakta izvanrednog karaktera. Drži svoje zavjete.

ČAK I AKO JE TEŠKO

Mi pak dajemo tako mnogo zavjeta i

olako ih shvaćamo. To je Kali-yuga. Obećavamo tako mnogo stvari i ne držimo ih se. Ne uzimamo ih ozbiljno ili zaboravljamo zašto smo to obećali: "U čemu je uopće poanta? Takav sam kakav sam." Da, takvi smo. Nismo odlučni, mi smo Kali-yuga proizvodi. U dobu smo Kali. "Kali-yuga je, šta da radim." Ali onda možda uopće ne bismo trebali davati zavjete. Ili bismo trebali biti vrlo pažljivi kakve zavjete dajemo. Ja danas idem za Švedsku. Pokušavam držati riječ. Obećao sam da ću biti tamo za Janmastami. Onda, u redu, Hare Krišna, održat ću to obećanje. To je malo obećanje ali, možemo početi s malim obećanjima i održati ih. Držite li do svoje riječi, držite i do sebe. Poštujte sebe: "Da, dao sam riječ i održat ću je." Jer ako ne cijenite svoju riječ, ne cijenite ni samoga sebe. Kakvo je vaše samopoštovanje? "Ali, znaš bit će teško." Pa naravno da će biti teško održati obećanje. Takav je život. Kakvog smisla inače sve to ima? "Održat ću obećanja samo ako ih je lako održati." Što je to? Plodonosni mentalitet, low-class. Ne, održite svoja obećanja, čak i ako je to teško.

A Bhismadev je svakako bio iskušavan. Njegov karakter je bio iskušavan i on se dokazao kao izvanredna osoba i čisti bhakta Gospodina. Čak i ako je završio boreći se protiv Gospodina. Ali on je uživao u tome jer je na taj način bio blizu Gospodinu, u toj borbi. Da bismo održali obećanje - dobar karakter je u redu, jer ako imamo čisto srce i dobru svjesnost, lakše ćemo misliti na Krišnu. Ako nam je srce zaprljano i ako nam svjesnost nije jasna, um će nam biti nespokojan i nećemo moći misliti na Krišnu. Sve vrste stvari će utjecati na nas. Zato trebamo održavati um i srce čistim. Jedna od stvari povoljnih za to je da održavamo svoju riječ ili da budemo oprezni što obećavamo. Da budemo iskreni u svojim riječima, iskreni prema sami sebi i prema onima sa kojima dolazimo u dodir.

OSJEĆAJ I DUŽNOST

Bhismadev - zašto se on borio protiv Krišne? To je zato što je shvatio načelo: živim o trošku Duryodhane i stoga bih se iz principa trebao boriti na njegovoj strani. Princip je bio važniji od njegovih osjećaja. To možemo vidjeti i na primjeru Arune. Njegova je dharma bila da se bori, ali osjećaji su mu govorili, "Ne!" I onda, naravno, Krišna mu je morao propovijedati jer je Arjuna to tražio, tražio je savjet i onda je shvatio šta treba raditi, shvatio je što Krišna želi i koji je bio njegov odnos sa Krišnom. Shvatio je da je njegov odnos s Krišnom najvažniji. I zato se borio. Čak i protiv svog djeda, svog učitelja jer se tako dogodilo da su bili na suprotnoj strani.

APSOLUTNA OVISNOST -

APSOLUTNA SREĆA

Ovo je vrlo interesantno. Ovdje imamo čistog bhaktu koji je u jednom smislu suprostavljen Gospodinu. U smislu Prabhupada govori o živim bićima - što će nas učiniti sretnima. Prabhupada kaže: "Prirodno je stanje vječnog života imati nepokolebljivu vjeru u Svevišnjeg Gospodina kao svog zaštitnika, prijatelja i Gospodara." Dakle da bismo ušli u vječni život, potrebna nam je nepokolebljiva vjera u Svevišnjeg Gospodina, u Krišnu kao zaštitnika, prijatelja i Gospodara. Moramo biti uvjereni u to ili spoznati nešto o Krišninoj zaštiti, prijateljstvu i Njemu kao Gospodaru. I onda kaže: "Živo biće je, stvoreno voljom Svemogućeg, najsretnije kada se nalazi u stanju apsolutne ovisnosti." "Apsolutna ovisnost, huh, umirem od straha, ne mogu to podnijeti, zar ću biti apsolutno ovisan o ovom temple-presidentu, GBC-u ili bilo čemu? Ne, želim svoj integritet, neovisnost." Mi svi ovisimo o nečemu. Bolje je da nađemo Krišnu i ovisimo o Njemu. A onda opet, "Ja ću ovisiti samo o Krišni." Ni to nije način jer Krišni prilazimo kroz Njegove bhakte.

Naša uvjetovana priroda u Kali-yugi je da se jako bojimo ovisiti o nekome, posebno ove zadnje generacije. U Indiji, koliko ja mogu vidjeti, su svi navikli da ovise o porodici, navikli da žive u atmosferi gdje ovise jedni o drugima i gdje podržavaju jedni druge. Mi smo odrasli u atmosferi gdje su nas učili da budemo neovisni, gdje ne postoji pravo prijateljstvo i jedinstvo unutar obitelji. Sada ulazimo u obitelj ISKCON-a i pokušavamo biti sretno ovisni o drugima. Mi nemamo kulture, makar ja nemam, meni je to strano. Ustvari, u izvjesnom smislu, to je ono čemu smo se nadali, ono što smo tražili - netko o kome zaista možemo biti ovisni i kome se možemo predati. Ovdje je guru, da, vrlo lijepo, njemu se mogu predati. Želimo imati nekoga kome ćemo vjerovati, kome možemo vjerovati u svim okolnostima i to nam daje neku nadu. "Ovdje je netko kome se mogu predati. Daj da se predam." Jer mi se, ustvari, želimo predati nekome, dobiti vodstvo i sve te stvari. Zato jer je to naša naslijeđena pozicija - da budemo ovisni i, konačno, ovisni o Krišni. Ono što Prabhupada uči je kako da budemo ovisni o Krišni. S jedne strane ovisimo o bhaktama, predajemo se guru-parampari i to nas dovodi do točke ovisnosti o Krišni. Korijen svih problema je tu - u lažnom egu. "Uspjet ću ja sam."

"Da, ja želim mantrati Hare Krišna, želim slijediti ove principe. Nije da moram. Mogu ih prekršiti, ali onda neću biti sretan. Možda će mi biti ugodno, ali neću biti sretan."

Srila Smita Krsna svami

Naša priroda je da budemo ovisni. Ali moramo naučiti ovisiti o konačnoj realnosti, o Krišni. Krišna jeste zaštitnik, prijatelj.

NETKO KOME MOŽEMO

VJEROVATI

Ali opet, Krišna je vrlo misteriozan. Kao ovdje, vidimo Bhismadeva koji se bori sa Krišnom ali Krišna zna njegovo srce. Oni znaju šta rade. Krišna zna naše srce. Mi možemo staviti tilak i obući ovu odjeću i to izgleda

lijepo. Znate, sannyasi, Haribol! Veliki čisti bhakta. Ali Krišna zna moje srce. On zna moje probleme i

On zna vaše srce i vaše probleme. Ne brinite. Ja ih ne znam. Možda neke, ali ne sve, OK,

Krišninom milošću. To bi bilo previše da sve znam. Imam dovoljno i svojih problema.

Svima nam je potreban netko kome možemo vjerovati, bilo da ste GBC, guru, sannyasi ili samo onaj koji pere suđe. Inače, ne možemo nastaviti, makar koliko ja mogu vidjeti. Dakle, svi sjedimo u istom brodu. Imamo istu potrebu, trebamo nekoga kome možemo vjerovati i u koga možemo imati povjerenja ako dođe do problema. Trebamo raditi u tom smjeru. S jedne strane, želimo imati nekoga

kome ćemo vjerovati, ali onda možemo reći: "Budi ti netko kome će drugi moći vjerovati." "Ali, ako ja samo spašavam druge, tko će spasiti mene?" Prabhupada, Krišna... "Ja ću letjeti svojim vlastitim avionom." I to je istina. Na kraju, na samrti, možda nitko neće biti tu? Ne, netko će biti tu. Krišna. Ako smo bhakte, ako smo ozbiljni u srcu, Krišna nas neće zanemariti. Dat će nam što nam je potrebno. Ali to ne znači da će nam život biti lagan. Ako je Bhismadeva, tako uzvišen bhakta morao proći tako mnogo izazova, zašto onda mi, beznačajni bhakte, ne bismo prošli kroz svoje izazove? Dakle, ako ima izazova i problema, nema ništa pogrešno u tome, to je prirodno.

Da bismo napredovali, moramo naučiti određene lekcije. Krišna zna naše srce i u trenutku smrti On će biti tu sa nama. On je već tu u obliku Paramatme. Ako zaista želimo Krišnu, ako smo zaista bhakte, Krišna će biti tu. Naravno, mi ćemo reći: "Ja nisam pravi bhakta." I zato, uzmimo utočište lotosovih stopala vaisnava i - možda nemate vjere, ovo su moderna vremena - onda makar uzmimo utočište Srila Prabhupade, njegovih uputa i pokušajmo razviti vaisnavske osobine, dobre odlike i dobre odnose sa vaisnavama. I nađite nekoga kome ćete vjerovati, kome se možete povjeriti. To je izazov.

Netko je jednom rekao: "Lakše je imati odnos s masom nego sa jednom osobom." To je rekao jedan Šveđanin. Zato se nikada nemojte vjenčati. (smijeh) S jednom osobom postanete bliski, poznajete se dobro i kada odnos treba postati otvoren i iskren, dođe do problema. I to trebamo takođe. Zato je brak jako teška stvar jer ste tako bliski jedno drugom. I onda kažete: "Ovo ne funkcionira." I onda se razvedete. Opet, kakav je bio zavjet? "To nije važno, jer ovo ne funkcionira." Ali Maharaj Bhismadev je držao svoj zavjet i to

ga je činilo izvanrednim karakterom i uz to je bio bhakta. Krišna je došao na njegovu samrtničku postelju. Ova samrtnička postelja nije bila udobna, to je bila postelja od strijela. Kako će izgledati naša postelja? Gospodin voli kada Ga se oslovljava po odnosu sa Njegovim bhaktama i ovdje Prabhupada govori Nanda-nandana, Yasoda-nandana, Vijaya-sakhi, Partha-sarathi. Bhismadev posebno voli taj borilački duh. Da Krišnu i Arjuna vidi skupa na bojnopolju. Kakav prizor! To mu se sviđa. Konji, prašina, krv, on je uživao u tome.

NIŠTA NE MORAMO

Mi smo svi bhakte i možemo imati različite ukuse. I to je u redu. Kao Caitanya Mahaprabhu. Bio je jedan bhakta koji je bio Ram - bhakta. Caitanya mu je rekao da mora obožavati Radha-Krišnu. On je rekao: "Ne, ne mogu." Caitanya je rekao: "U redu, ti si Ram-bhakta, imaš blagoslove, samo nastavi tako." Ne možemo poreći ono što nam se nalazi u srcu. Možemo misliti: "Moram biti ovakav, moram biti onakav." Ali ja kažem, što se mene tiče, ne morate biti ništa. Samo budite bhakta. Da li želite biti bhakta? Da? Dobro je. Poanta je: što zapravo želite? Ono što doista želite, to će vas voditi. Zato, nije da mi nešto moramo. "Moram staviti tilak. Moram obući ovu odjeću." Ne! Ja želim to jer se tako osjećam sretno jer Prabhupad je tako želio. On je želio da ja nosim tilak, da se obrijem. I ja sam sannyasi. Ja želim to, to je moja želja, ona dolazi od mene i onda mogu reći: "Da, ja želim mantrati Hare Krišna, želim slijediti ove principe. Nije da moram. Mogu ih prekršiti, ali onda neću biti sretan. Možda će mi biti ugodno, ali neću biti sretan." Može nam postati ugodno kršenjem principa, ali nećemo biti sretni. Nećemo doprinjeti vječnom zadovoljstvu duše. Bit ćemo razočarani jer nema sreće u materijalnom zadovoljavanju osjetila. Trebamo hranu i trebamo te stvari, ali

zadovoljstvo dolazi od toga da smo iskreni u svojim riječima i da smo, u jednom smislu, iskreni prema sebi.

ISKRENI PREMA SEBI

Zato razmislite: "Što ja, zapravo, hoću?" Ako želite biti bhakta, dobro, budite bhakta. Ako želite mantrati Hare Krišna, dobro, mantrajte Hare Krišna. Budite iskreni prema sebi. Ali razmislite prije toga. Ako samo želite inicijaciju, "O, ja želim biti iniciran zato što su i svi ostali" ili "Ja moram", nemojte to uraditi. Jer ne morate, ako ne želite. Ako želite, onda to uradite i budite vjerni svom obećanju. I napredujte u svom duhovnom životu i vratite se nazad kući Bogu. I Krišna će vas dočekati, koliko sam ja shvatio. Na ovaj ili onaj način, bhakta neće biti sam. U izvjesnom smo smislu sami, a u drugom nismo. Zato što je Krišna u srcu i On to vidi i uzvraća. On je uzvratio i Bhismadevu, iako se on nalazio u položaju neprijatelja. Krišna vidi naša srca. Zato, obratite pažnju na srce. Što je to što ja, ustvari, želim? Kultivirajte to da želite biti bhakta. Ja želim biti s bhaktama, ali ako se bhakte samo pretvaraju da su bhakte, tu nešto nije u redu i nisam sretan. I mislim: "Ali valjda bi trebalo da sam sretan s bhaktama. Ali ako se ovdje svi pretvaraju, gdje mi je onda zadovoljstvo? Osjećam se čudno, frustriran sam." I svatko kaže: "Da, ja sam bhakta." Ne, nisi zato što nisi iskren prema sebi i možda čak nisi iskren prema drugima. To je izazov. Svjesnost Krišne je veoma dubok izazov. Izazov nije samo da ustanem ujutro i da se istuširam, stavim tilak. Stvar je u tome da budemo iskreni u svojim riječima i u želji da služimo Krišnu. I taj Krišna je u našem srcu kao Paramatma i on zna što radimo i govori nam kad radimo pogrešno. Ili tihi glas govori: "Nešto nije u redu." Naš ego kaže: "Želim se pretvarati da je sve u redu." Ne, nešto kaže da nešto nije u redu.

Razmislite o tome, pitajte nekoga kome vjerujete, nadite gurua, prijatelja, slugu, koga god kome ćete vjerovati i razmislite o tome i razjasnite to. Inače, budite sretni ostavši nesretni.

Prabhupada ovdje kaže: "Živo biće, stvoreno voljom Svemogućeg, najsretnije kada se nalazi u stanju apsolutne ovisnosti." Po našoj urođenoj prirodi, mi smo ovisni i zato, ovisimo o Krišni. Krišna je Svevišnja Apsolutna Istina, On je zaštitnik dharme i On voli bhakte. On nam želi pomoći, no način na koji to želi učiniti možda neće biti onaj na koji mi želimo da nam se pomogne. Budite ozbiljni. OK, uzmite sebe ozbiljno u svjesnosti Krišne, uzmite svoju svjesnost Krišne ozbiljno i onda ćete napraviti veliki doprinos ovom pokretu. Ne možemo riješiti sve probleme svijeta, ali makar uzmite sebe ozbiljno i budite sretni i zadovoljni i onda možete biti od pomoći drugima. Možda će oni htjeti pomoć. Ako ne, u čemu je problem? Budite sretni mantrajući Hare Krišna i nastavite služeći gurua i Krišnu.

Rečeno mi je da je Prabhupad na početku rekao: "Nema veze ako svi blupnu, dok si ti tu - idi van i radi sankirtan." To je posvećenost. Ali ja ću ostati u misiji moga duhovnog učitelja. Makar ću probati. Zato, mantrajmo Hare Krišna i budimo sretni. Uzmimo to ozbiljno. Da, ja želim mantrati Hare Krišna. Ali nekad je jako teško, OK, nekad je lako, ali nastavi. Ako daš zavjet, budi vrlo oprezan. Jednom kada ga daš, održi ga. Razmisli prije a ne poslije: "O, zašto sam ga uzeo?" I neće biti lako, možemo posvjedočiti. Bhismadev može reći. Sannyasiji, grihaste, svi imaju iste probleme, svi. Izazove u održavanju svojih zavjeta. Možda su malo različiti zavjeti. Neće biti lako ali će nas usrećiti. ■

Tko su Brijbasiji?

(stanovnici Vrindavane)

Primijetio sam tijekom ovih godina što posjećujem Vrindavan kako je sve učestalija pojava kod ISKCON bhakta zanemarivanje Prabhupadinih uputstava i slijeđenje Brijbasija u njihovom načinu ponašanja. Tako sam, primjerice, zamijetio kako je jedan brahmacari nakon što je obavio malu nuždu tu u blizini, obrisao ruke prašinom, što Brijbasiji rade. Bi li mogao to komentirati?

Srīman Jagadcaṣu prabhu: To nikako nije pravilan način ponašanja. Ne možemo oponašati Brijabasije. No, trebamo pripaziti i da ne kritiziramo Brijabasije. Jer nam se ponekad iz našeg kuta gledanja može činiti da nešto krivo rade. Zbog toga se preporučuje da se Vrindavan posjeti na samo tri dana kako ne bismo imali prilike kritizirati navodne nedostatke Brijabasija. Prabhupad kaže da Brijbasiji imaju Krišnu za gurua. Ne treba im netko drugi. Po tome možemo vidjeti kako je uzvišen njihov položaj. Ne možemo ih oponašati. Nije na nama niti da prosuđujemo tko je pravi Brijabasi, a tko nije. Pravi Brijabasi je uvijek svjestan Krišne, uvijek pjeva Krišnina imena. Dakle, način postupanja koji si opisao nije ispravan. Katkada Brijbasiji, zbog svoje familijarnosti s dhamom mogu takvo što napraviti, a mi ne znamo kako Krišna na to gleda, vrijeda li Ga to ili ne. Zbog toga ih je bolje ne oponašati, jer bi nas inače mogle snaći kakve posljedice.

Jesam li dobro razumio - sve dok shvaćamo da je Krišna Svevišnja Božanska Osoba, dok smo na razini aisvarya bhave, to nas svrstava među trećerazredne bhakte? Prvorazredni bhakta zaboravlja na sve to. Možeš li to malo objasniti?

Sriman Jagadcaksu prabhu: Moramo shvatiti da je Krišna Svevišnja Božanska Osoba. To je jako dobro za nas. Ne možemo oponašati Brijabasije i misliti da je Krišna naš prijatelj pa Ga stoga koristiti. Ako tako postupamo, činimo aparadhe, griješimo. Ponašanje Brijabasija je na najvišoj razini. Čak su i bhakte uz Dvarake, poput Uddhave, svjesni da je Krišna Svevišnja Božanska Osoba. Uddhava je bio učenik Brihaspatija, a on je jnani bhakta. On je bhakta, no još uvijek ima to znanje o Krišninoj nadmoći. Zato ga je Krišna poslao u Vrindavan kako bi ga naučio ljubavi koju prema Njemu osjećaju Brijabasiji, ljubavi lišene aisvarye. No, mi ni u kom slučaju ne smijemo pokušavati oponašati način na koji razmišljaju Brijabasiji jer će to onda biti izvještačeno ponašanje. Trebamo pokušati pročistiti srce od kame, krodhe, lobhe, made i matsarye (požude, ljutnje, pohlepe, ludila i zavisti), a kad se oslobodimo

Što se tiče rođenih u Braji, dakle, Prabhupada kaže, "Da, Krišna im je guru, ali zašto Ga ne slijede?"

tog materijalnog zagađenja, Prabhupadinom milošću, milošću bhakta, možemo dobiti premu - čistu ljubav prema Krišni. Riječ je o postupnom procesu - od sraddhe do preme. Moramo postupno proći tim putem. No, trebamo prepoznati najviši stupanj bhakti, a to je ta bhakti u Vrindavani, lišena aisvarye.

Rečeno je da uvredljivo duhovne stvari prosuđivati materijalnim mjerilima, no ipak bih, bez želje da vrijeđam, htio upitati postoji li još neki pokazatelj koji gvoori o tome tko je Brijabasi osim pukog rođenja u Braji (Vrindavanu)? Ponekad se, naime, ovdje rađaju djeca roditeljima koji potječu ne samo u zemljopisnom, već i u kulturnom pogledu, vrlo daleko od Braje.

Sriman Jagadcaksu prabhu: Sve zapravo ovisi o svjesnosti, a ne samo o mjestu rođenja. Osobe rođene u Braji od djetinjstva slušaju o Krišninim zabavama, kod kuće obožavaju Krišnu, imaju Njegov murti, no katkada zbog utjecaja Kali yuge čak i onaj tko je rođen u Braji može skrenuti s puta svjesnosti Krišne. Prabhupada u Caitanya-caritamrtili objašnjava da su Brijabasiji svepovoljni jer uvijek izgovaraju Gospodinova imena - Radhe Syam, Radhe, Radhe. Kud god idu, izgovaraju Krišnina imena. Čak i ako nam se ponekad učini da rade nešto krivo, poput pušenja, primjerice, ne bismo ih smjeli osuđivati. U usporedbi sa zapadnjačkim načinom života prepunim loših navika i grješnih djelatnosti, to nije baš neka velika anartha. Naravno, ne valja ih oponašati.

Prabhupada je rekao da je jako dobro roditi se u Vrindavanu, ali je još bolje napustiti tijelo u Vrindavanu. Netko je možda imao tu sreću da se rodio u Vrindavanu, no treba to iskoristiti, a ne uzeti zdravo za gotovo. Istodobno trebamo biti oprezni s prosuđivanjem Brijabasija jer nikad ne znamo kakav je njihov odnos s Krišnom. Zato je bolje odati poštovanje svakom živom biću i ostaviti Krišni da On prosuđuje njihovo ponašanje. Zbog vlastite duhovne dobrobiti u svetoj dhama trebamo odati poštovanje čak i mravu i suzdržavati se od nasilnog ponašanja čak i prema komarcu.

DUG JE PUT DO SAVRŠENSTVA

Sriman Aindra Prabhu: Rupa Gosvami u Mathura Mahatmyi citira stih u kojem Krišna kaže da se poljoprivrednici, pljačkaši ili razbojnici, kao i griješni ljudi koji su skrenuli s puta religije, a rođeni su ovdje, vrijedni obožavanja. Svi ih trebaju obožavati. Krišna kaže, "Zapravo, oni se ne razlikuju od mog vlastitog tijela. Uvrijedi li netko bilo koga od gore spomenutih, zapravo vrijeđa Mene." U sljedećem stihu još dodaje, "Osoba koja u srcu nosi neku mržnju ili neprijateljstvo prema bilo kojem stanovniku dhame, odlazi u pakao i tamo

ostaje beskonačno dugo." Stoga trebamo biti vrlo oprezni i moramo shvatiti da se uglavnom svi rođeni u Vrindavanu prirodno, spontano osjećaju dijelom Krišninog društva, obitelji. Taj osjećaj nije potrebno razvijati, jer se on spontano pojavljuje u srcu kada se ono oslobodi svih upadija (pogrešnih poistovjećivanja). Pravilo je da se onaj tko smatra zemlju u kojoj se rodio vrijednom obožavanja, poistovjećuje s pogrešnom stvari, no to ne vrijedi za Brijabasije. Za njih se tu ne radi o upadiju, već o adiju, prirodnoj sklonosti k obožavanju rodne grude. Skoro svi koji su ovdje rođeni, osim nekolicine koji dolaze iz kršćanskih obitelji te možda uzgajaju nekakvu mržnju prema Krišni (postoje i demoni koji su se rodili u Braji), razmišljaju o Krišni i Radhi kao o svojim seoskim junacima. Kao što će se ljudi posvuda u svijetu smatrati sretnima ako iz njihove sredine potječe neka značajna, poznata ličnost, tako i Brijabasi prirodnosjećaju ponos na Krišnu te se osjećaju dijelom Njegove obitelji, što je temelj njihove spontane privrženosti prema Njemu. Ta je privrženost iznad sadhana bhakti, ne mora se uvježbavati. Stoga trebamo biti vrlo oprezni s procjenama tko je Brijabasi.

Pravi Vrindavan možemo vidjeti, kao što Narottama das Thakur kaže, samo kad nam iz uma nestanu sve žudnje za materijalnim stvarima.

Međutim, mnogi od mudraca iz šume Dandakaranye, nakon što su ušli u Braja lilu kao municari gopije, iako su dostigli svarup siddhi, nisu još dovoljno razvili svoju snehu, predanu ljubav prema Krišni. Stoga nisu dostigli vastu siddhi koji im omogućava susret s Krišnom i plesanje s Njim u rasa plesu. Zbog toga nisu mogli sudjelovati u rasa plesu, već su ih njihovi muževi ili druga rodbina silom zadržali, zaključavši ih u sobi. Jer Yogamaya ne dozvoljava onim gopijama koje nemaju duhovna tijela da se susretnu s Krišnom i plešu s Njim. Što se tiče rođenih u Braji, dakle, Prabhupada kaže, "Da, Krišna im je guru, ali zašto Ga ne slijede?" Slično tome, mi možemo imati priliku da dođemo u Braju, možemo u sljedećem životu dobiti priliku da se čak i rodimo u Braji, u ovoj zemlji u kojoj se odvija Krišnina

aprakata (neočitovana) zabava, ili se čak možemo roditi u nekom drugom svemiru gdje se odvija Krišnina prakata (očitovana) zabava - ali, u svakom slučaju, moramo shvatiti da je nužno da se usavršimo, da napredujemo.

Kao gopije koje su ostale zaključane u sobi. Vatra razdvojenosti služila je tome da poveća njihovu žarku želju da sretnu Krišnu kako bi dostigle najviše savršenstvo nužno za susret s Njim. Dakle, ako one nisu dostigle najviše savršenstvo, nisu još uvijek bile dovoljno napredne, a rođene su u svemiru u kojem su Krišnine zabave bile očitovane, što onda reći o ljudima koji su se rodili u Braji kada u njoj Krišnine zabave nisu vidljive? Pred njima je još dug put do savršenog stanja. Uza svu poniznost, možemo pokušati svih njih ohrabriti da obave svoju zadaću, da ne dozvole da ih nešto u tome omete te da pomisle kako im je pametnije napustiti Braju i otići na Zapad zarađivati novac...

Sriman Jagadcaksu prabhu: Puno ti hvala na komentaru. Da, i zadnji tragovi vezanosti za materiju prisutni kod municari gopija sagorjeli su potpuno u vatri razdvojenosti od Krišne te su nakon toga dobile priliku osobno se družiti s Krišnom. Acarye objašnjavaju da se bhakta, kad se oslobodi materijalne zagađenosti, ponovo rađa ali u nekom materijalnom svemiru u kojem Krišna izvodi Svoju Braja lilu. Rađa se kao dijete neke gopije koje je ili Krišin prijatelj, ili gopija ili kakav već odnos ima s Krišnom. Tu će proći kroz zadnji trening u društvu nitya siddha bhakta (vječno oslobođenih bhakta). Jer, ne može doći u Goloka Vrindavan kao novopridošlica kojeg nitko ne pozna. Ovako, kad dođe u Goloka Vrindavan, svi ga već znaju. Znaju da je on sin tog i tog ili kćer, ili rođak od ovog... On je član obitelji. Trebamo također imati na umu da je dhama, iako je vječna, prekrivena koprenom maha maye. Sve ove prljave stvari, smeće, svinje i ostalo što možemo ovdje vidjeti, zapravo ne utječu na svetu dhamu. To je samo izvanjski prekrivač. Pravi Vrindavan možemo vidjeti, kao što Narottama das Thakur kaže, samo kad nam iz uma nestanu sve žudnje za materijalnim stvarima. Kao što Prabhupada kaže, Vrindavan ne možemo vidjeti samo kupnjom karte. Nešto možemo vidjeti, srazmjerno svojoj adhikari. Sva sveta mjesta imaju svoju vanjštinu i unutrašnjost. Ovisno o tome koliko smo pročišćeni, dobijamo manje ili više dobrobiti u dodiru s njima. Tu se stvari ne odvijaju mehanički - ovise o našoj svjesnosti i želji.

(Vrindavan 7.11.1999. predavanje na SB 10.2.8) ■

Godine 1932. u Baghbazaar Gaudiya Math došlo je nekoliko studenata. Obratili su se Sarasvati Thakuru: "Mi smo grješnici. Svjesni smo da do nije dobro za nas, ali stalno iznova činimo grijeh. Počinimo ga, a potom se kajemo. Zašto smo prisiljeni tako griješiti?"

Sarasvati Thakura im odgovori: "To je hrdaya daurbalyam - slabost srca. Vaša savjest je preslaba. Vaša sposobnost razlikovanja dobrog od lošeg je također slabašna. Zato ste, s vremenom na vrijeme, prisiljeni činiti grješna djela. Međutim, kad god ste u društvu sa sadhuom svjesnim Krišne, on će utjecati na vas poput injekcije. Tako će se vaše srce pročititi. Sami ne možete nadvladati grijeh, već samo uz sadhu-sangu, sadhu-kripu. Sadhu-sanga je apsolutno neophodna za nadvladavanje grijeha. Sami to ne možete učiniti."

(autor: **Bhakti Vikasa svami**)

Harinam-amalamrita

ZAPISI HANUMAN DASA

S LJETNJE HARINAM TURNEJE JADRANSKOM OBALOM

(nastavak iz prošlog broja)

intenzivno Krišnino prisustvo

Opet nektar, hrpe ljudi, zezancija, sreća, najpovjerljivije blago se opet besplatno dijeli, neki tu priliku iskorištavaju više neki manje.

Dječica koja su plesala s Doroteom i Kristinom ovaj puta su se pojavila s točkama na čelu, a jedna se curica pojavila u nečemu što je sličilo na sari. Djeca tako spontano služe Krišnu.

Amala-Harinama prabhu, codename: Vedro-nebišvara je u jednom trenutku zaboravio panca-tattva mahamantru što

staklo da bismo mogli nešto i vidjeti. To se zove timski rad. Ipak, mataji je uza sav trud promašila put, ali se stvarno predala. Došli smo pred krivu zgradu, ali milošću VIP-a je sve bilo sređeno.

Ulazimo u stan, do pepela u Gangi zahvalni Igoru na gosprimstvu. Bh. Igor, totalno ekstatičan i bh. Joško su bili svjedoci i instrumenti Krišnine lile oslobađanja četverosobnog stana na dan pljuska. U cijeloj turneji je Krišna intenzivno prisutan, intenzivno je mala riječ. Neizvjesnost povećava našu ovisnost o Njemu.

Legli smo malo prije jedan u noći i još smo dosta pričali. Svaki dan na turneji je moćan kao dva mjeseca "kućne" bhakti-yoge.

Ovdje smo već postali toliko privlačni milošću yoga-maye da su ljudi počeli sjedati među nas na tepih kako bi ih njihovi bližnji slikali, niti ne sluteći u što su se upetljali, jer je jednu sliku škljocnula i Paramatma.

od ekstaze, što od neispavanosti. Nas je sve to heavy nasmijalo, a ljudi ionako nisu previše skužili.

U jednom trenutku je počela kiša, a u mom umu se pojavila kiša pitanja: "Kako ću spavati na kiši? Da li ću uopće spavati? Kako je to spavati mokar? Hoće li me Krišna zaštititi?" Spakirali smo se uistinu brzo, a Krišna nam je napravio aranžman da možemo spavati kod bh. Igora. Krišna je tako intenzivno prisutan na cijeloj turneji. Međutim, još ćemo se načekati jer je Doy odvezao bh. Igora da mu pokaže gdje je njegov stan, a mi smo ostali na rivi, pljusak je bio maha-ugra. Nakon 10 do 15 minuta smo shvatili da smo ostavili mataji vani da kisnu, a one se nisu bunile. Ja sam jednoj mataji dao svoju nepromočivu trenirku koja je u trenutku promočila, Amala je otišao van biti na kiši zajedno s njima u znak solidarnosti. Nakon još 10-15 minuta nam je jedna ekstatična lokalna mataji odlučila pokazati put. Po cesti je tekla rijeka duboka oko 10 cm, bila je noć, totalna gužva, što me podsjetilo na sudnji dan. Bilo bi ekstatično kada bi mogli održati harinam na sudnji dan.

Sa zadnje klupe mataji mokra do kože objašnjava Amali kuda trebamo ići, a ja sa prednjeg sjedala brišem vjetrobransko

21. SRPANJ 2001.

Ustajali smo se od 6 do 7 ovisno kad je kome bio red na kupaonu. Pojeli smo musli i još jednog Nikicu da bi nakon toga krenuli na put prema Splitu gdje bi oko 10 h trebao biti naš prvi harinam.

U autu sam malo mantrao i razmjenjivao šale pune ljubavi s ostalim dječacima pastirima, ovaj pardon, s drugim članovima turneje.

Kada smo stigli, Amala i ja smo išli parkirati kombi i platiti parkiranje, da ne bi bilo "nismo znali" kao jučer, pa da nam opet opale kaznu.

Na harinamu nas je dočekao sam samcat ekstatični bh. Josip u punoj ratnoj spremni, s tepihom, tilakom i dhotijem. O njemu bih mogao pričati puno, ali ću reći samo da je on vrlo napredna duša. Upoznao sam ga na kampu prije dvije godine.

Nastupamo na Narodnom trgu, preko puta muzeja, harinami mi pružaju sve veće zadovoljstvo jer već postajemo uigrana ekipa. Krišnu jako zadovoljava kada Ga bhakte timski služe, a kada je On zadovoljan, onda i mi postajemo zadovoljni.

Puno prolaznika ubacuje po 1 kunu,

slijedeći filozofiju "Kad se male ruke slože: sve se može, sve se može." Međutim u Splitu su se polubogovi prerušili u prolaznike i počeli davati donacije od 10 kn svaki. Bakica i dedek ako daju po 10 kuna, to znači da moraju postiti 3 dana pa sam zaključio da to zasigurno nisu prave bakice, već prerušeni polubogovi. Jednog poluboga smo čak uhvatili kako sjedi među nama u svom suptilnom obliku i možete ga vidjeti na fotografiji ispod naslova ovog teksta.

Ovdje smo već postali toliko privlačni milošću yoga-maye da su ljudi počeli sjedati među nas na tepih kako bi ih njihovi bližnji slikali, niti ne sluteći u što su se upetljali, jer je jednu sliku škljocnula i Paramatma.

Manifestiralo se i puno splitskih bhakta od kojih se prvi pojavio Tripi, pa Nabhaga, Lalita-Madhavi, pa bh. Siniša sa suprugom Željanom i djecom itd. (o Siniši i njegovoj transcendentalnoj porodici više riječi kasnije).

Ljudi su nas slikali i tako predano služili slaveći bhakte, toliko bi gledali harinam da bi se zabijali jedan u drugog, spontano bi zaplesali itd. Nakon kratkog harinama koji je trajao preko 2 sata otišli smo na Čiovo. Kad smo stigli do vile Tripad, odmah smo shvatili, bit će tapasye. Villa se sastojala od samo jedne sobe, okolo je bila šikara, nije bilo vode ni struje, a bome ni mjesta za obaviti velikanera (sankirtan izraz za veliku nuždu). Da ne spominjem da nije bili niti prozora. Da bi šok za ego bio veći, uokolo su bile normalne vikendice sa svim pogodnosima za osjetilno uživanje.

VILLA TRIPAD

Zadržite dah jer sada ćemo prikazati villu Tripad iznutra.

Malo sam obišao okoliš, plaža je ustvari sinonim za stijene na kojima sam uspio odspavati 30 minuta. Za to vrijeme je Marici napravila tijesto s povrćem od kojeg smo svi postali transcendentalni luđaci. Svi su izvršili velikanera negdje u grmlju, ali ja nisam mogao pa sam na kraju propustio harinam.

Kada su bhakte otišli, ja sam oprao suđe, potražio neki birc gdje mogu izvršiti veliku, ali ga nisam našao pa sam na kraju izvršio veliku u grmlje. Zatim sam upotpunio krugove i zapisao ovo za Vas. Inače, umoran sam kao klada i sada se rušim. Pišem ovo pod plamenom svijeće na betonskom podu Ville Tripad. Hare Krišna.

Mislio sam da je ovo kraj, ali nije - izgrizli su me komarci tako da nisam ni oka sklopio dok se bhakte nisu vratili iz harinama.

22. SRPANJ 2001.

Budimo se u napuštenom kampu, vjetar puše heavy jako, sigurno se pitate kako smo završili tu. Lijepo, ostavili smo mataji da spavaju u baraci, a mi smo došli

Nakon toga su došli vanzemaljci, ljudi bez odjeće samo u donjem vešu, potpuno obojeni u razne boje. Bili su vrlo radoznali u vezi harinama pa su nam i oni donijeli hrpu ljudi (nažalost poslije i odveli, ali Krišna gleda samo pozitivno).

Krišna jako teško oprostio.

Sada smo se trebali okupati u rano jutro s vjetrom od 100 km na sat. Heavy tapasya, iako sam mislio da nema šanse, okupao sam se samo slijedeći primjer ostalih bhakta.

Zatim smo došli u baraku, Amala je entuzijastično počeo kuhati halavu i kitri, a bila je tu i pomoć Doy-a koji je zamjesio tijesto, i bh. Marijane koja je napravila purije. Moja malenkost je sasjekala kruške za halavu, Bog da im dušu prosti.

Vrućina nas je heavy pritisla, pa smo se išli malo okupati i izvesti vječnu lilu preslagivanja kombija. Opet heavy uvjeti za um, nema vode, nema mjesta za obaviti veliku, možda će nas Krišna uskoro izbaviti odavde.

Odlučili smo da ćemo imati harinam poslije SF-a na kojem ćemo pjevati bhajanē i na kojem će Amala-Harinam prabhu, kao zvijezda večeri, dati lekciju. Jedva čekam da čujem njegovu lekciju jer se njegova lekcija može čuti vrlo rijetko.

Prasadam je bio zadivljujuće ekstatičan jer se Amalica predao pa smo nakon njega entuzijastično krenuli na SF. Stigli smo bez greške i lutanja zahvaljujući Doyu, dvorana je bila mala, ali ekstatična, odmah uz more

na plažu. Baš pravi potez brige i zaštite, međutim, nismo im puno pomogli budući su ih izgrizli komarci na mrtvo, a neki posebno nesretni komarac je Marici upiknuo u oko. Sreća pa životinje ne dobivaju karmu za svoja djela inače bi mu

pored lučice iliti marine. Sakupilo se oko 30 bhakta. Agent Girica je vodio bhajane, koji su bili super, jer smo već zvučali kao uigrana ekipa. Amala je dao lekciju o strahu tj. uzimanju utočišta i lekcija je bila cool. Prasadam im je na feastu bio ekstatičan, čak bolji od onog u Zagrebu. Nakon SF-a smo zaključili da je prekasno za harinam pa smo pričali s bh. Sinišom o našoj tapasyi od smještaja, a on nam je obećao da će pokušati naći nešto povoljnije. Iako nam je ovo bio dan odmora, opet je na neki način bio intenzivan. Toliko problema s osnovnim životnim potrebšinama kao što su jedenje, spavanje, branjenje i to je to. Nivo svijesti mora da mi je nizak kada me opterećuju takve stvari. Plus toga, uzeli smo dva tanjura prasadama "za doma" koji su na kraju završili po dhotijima, kombi-sjedalu, majici itd.

Navečer smo svi došli u napušteni kamp u nadi da nam je to zadnje veče s motoristima, usamljenim parovima i svima ostalima koji su se skitali po noći po kampu. Kada se sve zbroidi i oduzme, jedino pravo vrijeme je taj harinam, sve ostalo je sekundarno, ali u društvu bhakta i to sekundarno postaje ekstatično.

Harinam mi je, moram priznati, postao ekstatičan, dobio sam neki mali ukus do tog nivoa da ga jedva čekam, a takav sigurno nisam bio u Zagrebu. Padne mi mrak na oči kad se sjetim koliko sam toga propustio.

23. SRPANJ 2001.

Jutro, ustajanje, i odmah harinam, naravno poslije malo čašćenja, sređivanja i preslagivanja kombija.

Razmišljanja tokom harinama: trebam biti ponizan dok pjevam Sveto ime, jedino što stoji između ljudi i Svetog imena je moj ego. Manidhar prabhu jednom uvaca: "Ljudi će zaželjeti biti svjesni Krišne čak i ako oni to ne žele, ako ih mi zarazimo svojom željom." Još jedna zanimljiva opservacija je da nas Krišna nafiksa, tj. uzvisi nam

svjesnost i onda nam sve postaje ekstatično. Inače bi mi um stalno patio govoreći: "Zašto pjevaš te pjesme tako čudno obučen?" ali jednom kada sjednemo sva maya i spekulacija kao da su božanskom (plavom) rukom otklonjene.

Lile: Dečko sa sladoledom je došao u harinam, toliko ga je zanimalo harinam da mu se počeo topiti sladoled i kapati na sve strane. Stariji čovjek je sjeo među nas, dvije žene kad su nas vidjele postale su totalno sretne pa su sa smješkom dale donaciju i otišle na štand.

RUČAK KOD SINIŠE

Ovo je bilo mistično iskustvo. To je bio heavy heavy brutalan feast, a tražili smo samo običan ručak. Tko je bh. Siniša, nemoguće ga je opisati i u potpunosti shvatiti, ali opisat ću samo tračak kvaliteta bh. Siniše: želi pomoći bhaktama u svakom pogledu (mora da je Krišni drag zbog toga), ponizan, cijela obitelj svjesna Krišne, ispunjen razmišljanjima o ekspandiranju svjesnosti Krišne. Čak nam je pokušao naći dva alternativna smještaja, neku kuću i svoj poslovni prostor.

Ovi ekstatični tjedni mi toliko uzdižu svjesnost i imam priliku vidjeti što je prava svjesnost Krišne. Znam da će to proći, ali uvijek želim zadržati sjećanje na ove trenutke. Suradnja, smijeh i poštovanje ispunjavaju cijelu ekipu, postoje i manji problemi, ali oni su zanemarivi.

VEČERNJI HARINAM

Ovo je totalna ludnica. Nastupali smo u Marmontovoj, opet je bio onaj specijalni mood, hrpe ljudi su zakrčile ulicu. Tri cure su uzele naše pamflete i pjevale s nama maha-mantru čitajući je s pamfleta, žena traži muža da da donaciju, ali ipak

Amala je uzeo svoj kongo bubanj i privukao živa bića iz svih djelova univerzuma. Dobro je protresao anarthe svih pristunih. Dvije rajske plesačice su se pridružile u suptilnom obliku pa ih zato nitko ne primjećuje.

on daje, praktički se natječu tko će dati donaciju. Neke žene su nasmješene stajale u harinamu pola sata.

A sada slijede specijalne lile:

Prvo se pojavila grupa crnaca, s američkog vojnog broda. To se zbilo baš u trenutku kad je posjećenost opala, tako da su privukli hrpu ljudi i napravili službu za gospodina Caitanyu. Počeli su plesati u svom crnačkom stilu što je izgledalo heavy smješno kada su bhajani podloga. Htjeli su plesati i s matajima, ali su se one diskretno povukle. Na kraju je jedan od njih počeo sakupljati donacije od svojih kolega vičući: "Show them some love, man. Show them some love!" Onda ih su otišli jer im je zapovjednik rekao da je vrijeme.

Nakon toga su došli vanzemaljci, ljudi bez odjeće samo u donjem vešu, potpuno obojeni u razne boje. Bili su vrlo radoznali u vezi harinama pa su nam i oni donijeli hrpu ljudi (nažalost poslije i odveli, ali Krišna gleda samo pozitivno). Štos je bio što ih je snimala televizija.

Neke cure su prolazile pored harinama i kad su nas vidjele, sjele su na pločnik i tako gledale 20 minuta riskirajući da ih netko pregazi budući je ulica bila puna ljudi. Dvojica Kineza, isto s broda pretpostavljam, su iz publike doplesali do kutije, dali donaciju i otplesali nazad u publiku.

Poslije harinama smo tražili smještaj na alternativnoj lokaciji u Splitu, na nekoj plaži koja ima tuševe. Ali plaža je bila puna ljudi koji su kršili jedan, a ako ne i dva principa, tako da smo odustali i vratili se u naš kamp na Čiovu. Spavanje je bilo standardno od 1 do 7.30.

SUSRET S TROGIR-DUTAMA

24. srpanj 2001.

Opet jutarnji harinami u Splitu, dug put iz Čiova, malo kasnimo naravno. Ali greška, otjera nas policija zbog nesporazuma i godišnjih gradske uprave.

Svaki dan 60 km, od Čiova do Splita i isto toliko nazad.

Opet smo kod Siniše; malo mantranja, malo odmaranja, malo pranja veša, malo prajalpe, malo Krišna-kathe. Bh. Siniša se opet nije mogao suzdržati pa je napravio feast. Onda smo se vratili u kamp, pa onda u harinam, po prvi put u Trogiru. Imali smo malih nesporazuma s parkiranjem pa smo kasnili.

Riva je bila ekstatična, budući su njome šetale hrpe ljudi, a i mood je nekako bio OK, osim standardnog osjećaja nelagode koji se javljao u mom srcu kada bi nastupali po prvi put u nekom gradu. Čim smo sjeli, odmah su se pojavila dvojica Trogir-duta i zahtjevali da im pokažemo ugovor o zakupu javnog prostora, Doy je rekao "Da, imamo papire, sad ćemo Vam pokazati," što me dovelo u neugodnu situaciju pa sam iskoristio našu filozofiju acintya-bheda-abheda tattve. Rekao sam: "Nemamo papire, ali nam je Gospodin X iz gradske uprave rekao da možemo svirati i da ne trebaju nikakvi papiri. Evo možemo ga nazvati". Sve sam to odigrao s većom

dozom treme i nesigurnosti jer, iako sam bio Dozvolišvara, ovaj harinam je najavljivala Nandarani d.d. iz Splita. No, čim su čuli sveto ime Gospodina X iz gradske uprave, dvojica Trogir-duta su nestali.

Realizacija: Sveto Ime generira jednu vrstu duhovnog tuša, ljudi generalno prolaze ispod tuša, ali ponekad i zastanu da se bolje otuširaju. Imali smo i pet bhakta podrške iz Splita što je cijeli harinam učinilo još ekstatičnijim. Amala je uzeo svoj kongo bubanj i privukao živa bića iz svih djelova univerzuma. Dobro je protresao anarthe svih pristunih. Dvije rajske plesačice su se pridružile u suptilnom obliku pa ih zato nitko ne primjećuje.

STIŽU JAGAI I MADHAI

Sve je bilo OK dok se nije pojavio Madhai i udario kutiju s donacijama i prošao dalje, to je bilo malo heavy, ali smo nastavili s bhajanima. Kada je vidio da šutiranje ne pomaže onda se vratio. Uspio je zaustaviti harinam, ali je agent Girica prije toga dva puta otpjevao Jay Nrsimhadev. Raspravu je započeo rječju da ne možemo ovdje pjevati. Na to ga je jedan bhakta upitao: "A tko si ti da nam zabranjuješ?" iza čega se definitivno krio kšatrijski mentalitet. Međutim on je odgovorio još više kšatrijski: "Ja sam zakon." Onda mu je prišao bh. Igor iz Splita i stao pored njega. Izgledalo je kao da ga želi spriječiti da nas napadne, ukoliko bi pokušao još nešto izvesti. Možda mu je prišao i da bi mu prenio malo svjetla iz svoje aure. Prilično hrabar potez, poslije sam pitao bh. Igora trenira li neku borilačku vještinu, ali on je rekao da ne.

Onda je došla sljedeća prijateljica s naše strane: "Zvat ćemo policiju!"

Međutim, Madhai nije bio nimalo uznemiren tom tvrdnjom već je citirao sljedeći stih: "Sravnit ću Beograd sa zemljom." Onda je agent Doy, predložio da nema potrebe zvati policiju, već da ga sami prebijemo. To je ustvari bio milostivi prijedlog jer bi čovjek dobio prašinu s lotosovih stopala bhakta po cijelom tijelu, ali taj prijedlog nije

prošao.

Tada se otvorila zavjesa i počeo je drugi čin, sa strane su odjednom začuo povik: "Mate, što radiš?" Pojavio se Jagai i rekao: "Pusti ih da pjevaju." Jagai je izgledao isto heavy kao Madhai, ali je bio na našoj strani pa si računam da ga je Nrsimhadev poslao. Onda su mnogi ljudi u publici koji su se okupili zbog frke napravili ajnata-sukrti govoreći "Da, pusti ih da pjevaju." Tako je Jagai udaljio Madhaja što milom,

što silom, a agent Girica je pokušao nastaviti bhajane. Pošto se malo zagrcnuo od cijelog događaja, njegovo mjesto je preuzeo Vedro-nebišvara.

Uvijek žudeći za milošću harinam bhakta, ja, Hanuman das, pripovijedam ovu harinam-amalamrtu, slijedeći njihove stope...

(nastavit će se...) ■

MOLITVA ZA OSLOBOĐENJE OD MATERIJALNOG POSTOJANJA

O moj Gospodine Nrisimhadev, zaokupljajući se Tvojim služenjem s ljubavlju u društvu bhakta - oslobođenih duša (hamsa), pročistit ću se sasvim od druženja s tri gune materijalne prirode i moći ću pjevati o slavama Tvog Gospodstva, Pjevat ću Tvoje slave, pažljivo slijedeći stope Gospodina Brahme i njegovog učeničkog naslijeđa. Tako ću bez sumnje moći prijeći ocean neznanja. SB 7.9.18

Odajem ponizno poštovanje Gospodinu Nrisimhadevu, izvoru sve moći. O moj Gospodine, Ti koji imaš nokte i zube poput gromova, molim Te nadvladaš naše demonske želje za plodonosnim radom u ovom materijalnom svijetu. Molim Te pojavi se u našem srcu i odstrani naše neznanje da bismo Tvojom milošću postali neustrašivi u borbi sa životom u ovom materijalnom svijetu. SB. 5.18.8

O moj Gospodine, moćan poput vatre, o svemoćni, odajem ti svo poštovanje padajući na tlo pred Tvoja stopala. O moj Gospodine, molim Te vodi me pravim putem do Sebe i, budući da ti je poznato sve što sam činio u prošlosti, molim Te oslobodi me reakcija na moje prošle grijehe da bi tako nestale sve prepreke mome napretku. Iso 18

Devahuti je rekla: Mučno mi je od strahota koje uzrokuju moja materijalna osjetila, jer zbog takvih sam uzmenirenja, moj Gospodine, i pala u ponor neznanja. Tvoje Gospodstvo mi je jedina nada za izbavljenje iz ovog najtamnijeg stanja neznanja, jer Ti si moje transcendentalno oko koje sam, samo Tvojom milošću, stekla nakon mnogih rođenja. Ti si Svevišnja Božanska Osoba, izvor i vrhovni gospodar svih živih bića. Pojavio si se da zrakama sunca raspršiš tamu neznanja u svemiru.

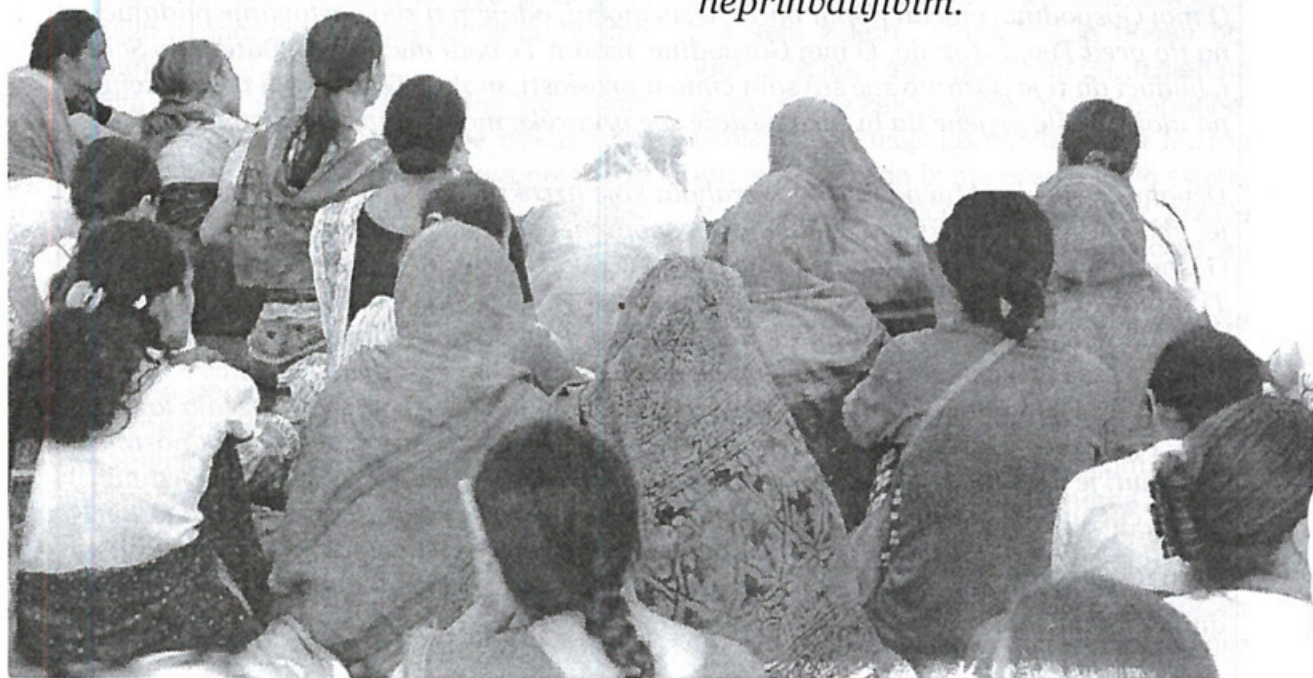
Sada, moj Gospodine, molim Te rasprši moju veliku iluziju. Zbog mog osjećaja lažnog ega, Tvoja me je maya obuzela i ja sam se poistovjetila s tijelom i tjelesnim odnosima. Devahuti je nastavila: Sada uzimam zaštitu Tvojih lotosovih stopala, jer si Ti jedina osoba čije utočište treba uzeti. Ti si poput sjekire kojom se može presjeći stablo materijalnog postojanja. Stoga odajem poštovanje Tebi, najvećem od svih transcendentalista i molim Te da mi odgovoriš na moja pitanja o odnosima između muža i žene i između duha i materije. SB 3.25.7-11 ■

**Žene u ISKCON-u
Izlaganja na sastanku GBC-a
održanom u ožujku 2000.**

Predstavnice božice Laksmi, a ne mayadevi

Dr. Burke Rochford je u svom prošlogodišnjem izvještaju za GBC napisao: "Preporučujem vodstvu ISKCON-a da bez odlaganja vrati sva prava i obveze što su ih žene imale u doba Srila Prabhupade. Također je potrebno o svemu tome informirati i podučiti muški dio članstva. Svi lideri, bili oni duhovni učitelji ili ne, trebaju poticati osjećaj poštovanja prema bhaktama u ženskom tijelu. Njih treba promatrati kao duhovne duše uključene u predano služenje, a ne kao izvore iskušenja za muški rod. To bi umnogome pomoglo da se žene u ISKCON-u bolje osjećaju i da još više i kvalitetnije služe Krišnu. ISKCON bi onda izgledao puno privlačniji mnogim potencijalnim članovima koji današnji odnos prema ženama ocjenjuju zastarjelim i moralno neprihvatljivim."

Srimati Kusa dasi:

Današnja ISKCON-ova praksa dobrim dijelom potječe od našeg ne baš uspješnog vladanja jezikom, tj. porivom govora. Gospodin Krišna kaže u Bhagavad-giti 17.15: "Strogost govora znači izgovarati samo istinite, ugodne, dobronamjerne i umirujuće riječi, kao i recitirati vedsku literaturu." Takav način izražavanja jača međusobno povjerenje unutar naše vaišnavske zajednice. Zašto se onda ponekad za bhaktine upotrebljavaju razni ponižavajući izrazi? Možda su muškarcima nedovoljno trenirani i teško izlaze na kraj s vlastitim požudnim željama. Onda za to okrivljuju žene, upućujući im vrlo oštre riječi. Ta grubost prema ženama, koju obično prati sličan odnos prema grihasthama, zbunjuje, otuđuje i konačno slabi poštovanje tih bhakta. Takve riječi nanose veliku štetu našem pokretu; izgovorene s vyasasana, kidaju nam srce. Mudrost Bhagavatama nije usmjerena samo na jedan spol. Malo pažnje pri objašnjavanju smisla neke sloke učinilo bi je primjenjivom za sve nas. Na primjer, ako stih govori o izbjegavanju "druženja sa ženama radi nezakonitog seksa",

govornik nam može savjetovati da izbjegavamo "druženje sa bilo kim radi nezakonitog seksa". Objašnjavanje stava gurusadhu-sastre zahtijeva od predavača da uzme u obzir i sastav slušateljstva, vladajući tako svojim porivom govora. Ugodan i dobronamjeran način izražavanja prirodna je posljedica pravilnog treninga. Pravi brahmacari poštuju, a ne ponižava žene. Kada stupi u brak, razne prirodne odlike supruge će ublažiti njegov snažni muški ego. Tokom godina provedenih u

Prevelik naglasak na racionalnoj analizi, autoritetu, kontroli, natjecanju i moći nanosi štetu svima, i muškarcima i ženama, potiskujući iz nas dragocjene odlike poput jednostavnosti, blagosti i nježnosti.

grihastha-asrami povećavat će se njegova poniznost, a smanjivati želja za uživanjem - kad nestane u potpunosti, prijeći će u vanaprasthe. Potpuno razvivši svoj unutrašnji život, praštanje i poniznost, prihvatit će odvojeni red života. Takav sannyasi se neće osjećati ugrožen ženskom energijom. Srila Prabhupada nam je dao savršen primjer ovog zrelog stupnja sannyase. Kad su okolnosti zahtijevale, bio je tvrd poput kamena - oštro se suprotstavljao materijalističkim znanstvenicima,

mayavadijima, varalicama i sahajiyama. Istovremeno je bio nježan poput ruže, pružajući ljubav i pažnju svojim sljedbenicima - ženama, djeci i muškarcima.

OD NAPUHANE KRHKOSTI DO

PONIZNE SNAGE

Prevelik naglasak na racionalnoj analizi, autoritetu, kontroli, natjecanju i moći nanosi štetu svima, i muškarcima i ženama, potiskujući iz nas dragocjene odlike poput jednostavnosti, blagosti i

nježnosti. Zanimajući ove ženske aspekte naše osobe, životi nam ubrzo postaju sterilni i isprazni. Odlike poput pažnje i samilosti uvijek stradaju kad im se suprotstavi muška pohlepa za moći. Naš uzvišeni duhovni put tada prelazi iz devocije u arogantnu dvoličnost. Vrijeme je da se hrabro i bez požude založimo za žene i ženske odlike, da ozdravimo i istovremeno pomognemo u ozdravljenju naše djece i našeg pokreta. Odmaknimo se od napuhane krhkosti ka poniznoj snazi. Srila

(nastavak na strani 51)

3

*itidrk sva-lilabhīr ananda-kunde
sva-ghosam nimajjantam akhyapayantam
tadiyasita-jnesu bhaktair jitatvam
punah prematas tam satavrtti vande*

**“O MOJ GOSPODINE, SVOJIM DJETINJIM
ZABAVAMA NEPRESTANO URANJAŠ STANOVNIKE
GOKULE U ZANOS. ONIMA KOJE PRIVLAČE
TVOJA VELIČANSTVENOST I OBILJE OTKRIVAŠ
DA TE MOŽE OSVOJITI SAMO LJUBAV TVOJIH
ČISTIH BHAKTA. STOTINAMA PUTA TI ODAJEM
POŠTOVANJE S LJUBAVLJU I PREDANOŠĆU.”**

transcendentalne zabave uslijed kojih, sva-ghosam, svi stanovnici Gokule, ananda-kunde nimajjantam, zaranjaju u jezera zanosa. Riječ “sva” odnosi se na “svasya”, Njegovu vlastitu slavu, ili “svanam”, slavu stanovnika Gokule, koja se očituje u ovim zabavama, akhyapayantam. Pored toga, sva-ghosam se može odnositi i na malog Krišnu, jer je i On stanovnik Gokule.

Zatim slijedi upozorenje onima koji njeguju znanje o Njegovoj veličanstvenosti i obilju, tadiyasita-jnesu. On se razotkriva samo čistim bhaktama, bhaktair jitatvam, jer Ga osvaja njihova ljubav. Akhyapayantam, to se daje na znanje svima.

“Čistim bhaktama širom svijeta koji mogu shvatiti Njegova djela, Svevišnja Božanska Osoba, Krišna pokazuje koliko Ga oni, Njegovi sluge mogu potčiniti. Tako Svojim djetinjim igrama čini Vrajavasi je još sretnijima.”

4

*varam deva moksam na moksavadim va
na canyam vrne 'ham varesad apiha
idam te vapur natha gopala-balam
sada me manasy avirastam kim anyaih*

**“O GOSPODINE DAMODARA, PREMDA MOŽEŠ
PODARITI SVAKAKVE BLAGOSLOVE, NE MOLIM TE
ZA OSLOBODENJE, NITI ZA NAJVIŠI CILJ - VJEČNI
ŽIVOT U VAIKUNTHI, NITI ZA BILO KOJI DRUGI
BLAGOSLOV. JEDINA MOJA ŽELJA JE DA TVOJ LIK
BALA GOPALE IZ VRINDAVANA UVIJEK OSTANE U
MOM SRCU. NEMAM DRUGE ŽELJE OSIM OVE.”**

U ovom stihu opisane su Njegove izuzetne odlike, guna-visesa. Prva riječ, iti, ukazuje na ovu Damodara lilu ili na sve Njegove zabave u djetinjstvu, poput Damodara lile. Sva-lilabhīr označava Njegove

Samo prematah, čistom ljubavlju i predanošću možemo spoznati Gospodina. Odajmo Mu stoga poštovanje, vande, stotinama puta, satavrtti. Iz predašnjeg stiha Srimad-Bhagavatama može se izvući još jedno značenje, a to je da štovanje stotinama puta odajemo procesu predanog služenja, bhakti, koje potčinjava predmet naše ljubavi, Sri Krišnu.

Četrvti i peti stih opisuju pjesnikove najdublje želje, počevši sa varam, blagoslovima. Nikakav drugi blagoslov se ne traži, čak ni iha - ovdje u Vrindavanu, od Njega, koji može podariti svaki blagoslov, varesad. Satyavrata muni ne traži oslobođenje, moksa na, niti priželjkuje moksa-avadhim, najviši oblik oslobođenja, a to je vječni život na Vaikunthi. Ne zanima ga ni jedan blagoslov, na ca anyam, pod čime misli na devet procesa predanog služenja, počevši sa sravanam i kirtanam, kao ni dobrobiti koje ti procesi pružaju. Čak i ako mu Krišna želi dati te blagoslove, on ne osjeća nikakvu privlačnost prema njima.

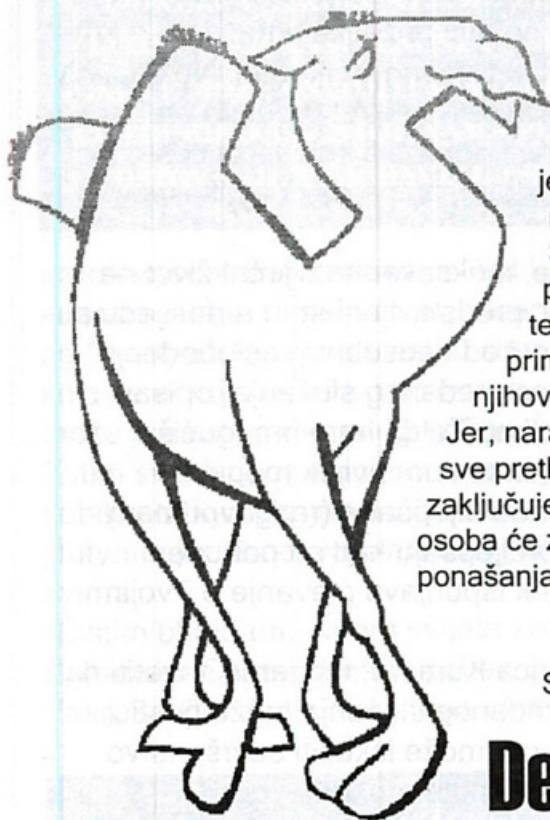
Ova tri blagoslova, naime moksa, oslobođenje, moksavadim, vječni život na Vaikunthi, i anyam, bilo kakav drugi blagoslov, predstavljeni su u redoslijedu po važnosti. Vječni život u Vaikunthi je sigurno bolji od neosobnog oslobođenja. Položaj drugih blagoslova, poput devet procesa predanog služenja, opisan je u Srimad-Bhagavatamu. "O Gospodine, molimo Te da nam omogućiš da se rodimo u paklenim uvjetima, ali da naše srce i um uvijek mogu služiti Tvoja lotosova stopala, da naše riječi budu uljepšane (razgovorima o Tvojim djelima), baš kao što se listovi Tulasi proljepšaju kad su ponuđeni Tvojim lotosovim stopalima, i da naše uši uvijek ispunjava pjevanje o Tvojim transcendentalnim odlikama."

Prema ovim riječima, koje su izgovorila četvorica Kumara, možemo shvatiti da se savršenstvo u navedenih devet procesa predanog služenja može postići čak i u paklu. Znači da se u svakom stanju života može iskusiti savršenstvo koje postoji u vječnom prebivalištu, na Vaikunthi, putem bhakti-yoge.

Postoji li uopće nešto što Muni priželjkuje? Odgovor je iha, ovdje u Vrindavanu, idam te vapur natha gopala-balam, neka Tvoj oblik dječaka pastira, sada me manyasy avirastam, uvijek bude ispoljen u mom umu. Budući je Krišna također i Nadduša u srcu, antaryami, Njegovu božanstvenu ljepotu možemo vidjeti iznutra isto tako jasno kao što izvana gledamo očima.

Na kraju se svi blagoslovi odbacuju ako kim anyaih, bezvredni. Budući da je Krišna suština sveg postojanja, znanja i blaženstva, sac-cid-ananda-rupam, čim Ga dosegnemo, dosežemo također i sva druga savršenstva.

Ako, pak, ne dostignemo Krišnu, tada su svi drugi blagoslovi samo izvor jadikovanja, jer su manje vrijedni. Čovjek može biti u potpunosti sretan samo promatrajući Krišin božanski lik kao malog pastira. Stoga su svi drugi blagoslovi beskorisni, kim anyaih. To je mišljenje Satyavrata munija. ■

Mnogi bhakte su me već u šali počeli zapitkivati o kojoj ću životinji pisati u sljedećoj Krsna-kathi, a i uredništvo je rubrici u kojoj izlaze moji članci dalo šaljivi naziv. No, ja ipak nastavljam dalje o životinjama. Što mogu kada su Srila Prabhupadine knjige pune priča i primjera o životinjskoj ludosti. Sve te gluposti i mi radimo, no kad se to kaže na primjeru životinja, lakše shvatimo i okarakteriziramo njihove aktivnosti glupim, tvrdoglavim, neinteligentnim. Jer, naravno, to su životinje koje su same po sebi već sve prethodno navedeno, a mi ljudi onda superiorno zaključujemo da su zaista manje inteligentne. No, iskrena osoba će zamijetiti veliku sličnost između našeg i njihovog ponašanja.

Sundari d.d.:

Deve, droga i strogosti

Dakle, ovaj put o devama i trnju. Prabhupada navodi primjer deve koja žvače pustinjske trnovite grančice i nalazi veliko zadovoljstvo u tome. Grančice su same po sebi vrlo neukusne, suhe i beživotne (nije ni čudo kad rastu u pustinji), ali kad ih deva žvače, ubadaju je u jezik i cijelu usnu šupljinu, a ona osjeća slatkoću vlastite krvi i u tome uživa. Njezina krv, pomiješana s tim gránčicama, daje dobar, slatkast ukus, te ona usprkos boli od uboda trnja i dalje žvače i uživa.

Ta sklonost ka samodestrukciji - uništavanju vlastita tijela pod izlikom uživanja i zadovoljavanja osjetila, danas je kod ljudi vrlo aktualna tema. Nedavno smo moj suprug i ja prisustvovali jednom stručnom seminaru o farmakologiji droga. Tema seminara bila je droga i njena primjena (zlouporaba) u modernom društvu. Pored monotonih, iscrpnih podataka o pojedinim drogama, njihovu kemijskom sastavu, načinima primjene, djelovanju na nervni sustav te posljedičnom trajnom oštećenju cijelog organizma, jedna tema mi je posebno privukla pažnju. Radilo se o analizi psihičkog statusa narkomana.

Upravo sustezanje od materijalnih osjetilnih užitaka, dakle vršenje strogosti, stvara "prostor" za primanje duhovnih užitaka.

Narkomani su uglavnom osobe nezadovoljne životom, djeca bogataša koja su isprobala sve i još im je jedino preostala droga - nešto novo. Znanstvenici su ustanovili da u mozgu postoji jedno područje za ugodu. Kad se receptori tog područja podraže tvarima koje nastaju kod jedenja fine hrane, pijenja pića, u radosnim situacijama, seksualnom odnosu itd, dolazi do osjeta ugone. Osobe koje prekomjerno uživaju u bilo kojim aktivnostima neko vrijeme, postanu time zasićene i stvara se neki vid tolerancije; broj receptora za ugodu se smanji te tim osobama uobičajeni užici ne prčinjavaju zadovoljstvo. To se upravo događa narkomanima, alkoholičarima, ovisnicima o bilo kojoj toksičnoj tvari.

Isprva ta toksična tvar prčinjava zadovoljstvo, ali vremenom za isti učinak ugone treba uzeti veliku količinu iste tvari što postaje jako štetno za tijelo. No, kao i kod deva, destrukcija sama po sebi postaje sekundarna, a uživanje i ugodu je na prvom mjestu. Droge uništavaju živčane stanice, što se očituje slabljenjem mentalnih aktivnosti (npr. pamćenja), a alkohol uz to oštećuje i konkretne vitalne organe. No, ovisnici ne mare za to. Uživanje im je najvažnije. Pušači imaju kronični bronhitis, rak pluća i pušenje stoje u vrlo sigurnoj međuovisnosti, ali oni usprkos tome "gutaju" cigarete.

OGRANIČENO ZADOVOLJSTVO I BIJESNE GLISTE

Vrlo je slično i općenito s našom željom za uživanjem u materijalnom svijetu. Što više uživamo, to nam iste stvari mogu dati sve manje užitaka. Jednostavno nastupi zasićenje i konačno za ugodu moramo napraviti nešto izvanredno. To je priroda materijalnog svijeta - sreća i ugodu su prolazne i malene. Uzmite tanjur pun kremšnita (naravno ponuđenih) i koliko ih možete pojesti? Meni je već nakon dvije loše i počne mi se gaditi, netko će pojesti pet, netko možda i deset, ali broj je uvijek ograničen. U svemu iz materijalnog svijeta možemo uživati ograničeno. Poznate su priče mučenja ljudi tako što su ih hranili samo njihovom omiljenom hranom. Vrlo brzo im se zgadila. Također ste sigurno čuli za priče o mnogim bogatašima koji su imali sve, na kraju izmišljali "bijesne gliste" da se zabave, da izvuku nešto iz ovog svijeta i na koncu se, potpuno nezadovoljni, ubili.

Dakle, što više uživamo materijalne pogodnosti, to se naše mogućnosti da doživimo ugodu smanjuju. Djeca bogataša imaju sve od ranog djetinjstva, osjetilno uživaju u svemu i svačemu, prag ugone polako im raste te ih uobičajene stvari ne mogu zadovoljiti i na koncu posegnu za novim doživljajem - drogom.

Narkomani su uglavnom prethodno uzimali i alkohol, naravno svi puše cigarete, marihuanu. Dakle, jednostavno su prekomjernim uživanjem u svemu i svačemu "izgorjeli" svoje centre za ugodu pa kod njih ništa više što je ispod ranga potentnosti droge (heroína!) ne može izazvati ugodu. Polako dolazimo do jedne važne stvari/ zaključka koji se iz cijele priče nameće sam po sebi: upravo sustezanje od materijalnih osjetilnih užitaka, dakle vršenje strogosti, stvara "prostor" za primanje duhovnih užitaka. Razvija se ukus za transcendentalne aktivnosti. Vježbajući strogosti, povećavamo ukus za duhovno i počinjemo shvaćati značaj istinskog zadovoljstva za naše pravo jastvo - duhovnu dušu. A oni koji rade sve silne grješne aktivnosti, osjetilno uživaju uništavajući tijelo zatrovanom hranom, mesom, alkoholom, cigaretama, drogama, seksualnim izživljavanjima... nek' se čude u čemu to duhovnjaci uživaju. Oni jednostavno ne mogu shvatiti, a svojom uobičajenom životnom praksom isključuju si i mogućnost da to ikad i shvate. ■

SUDAMALIJE

Ti vjeruješ meni, ali ja tebi ne!

Ne vjerujem Ti, iako sam već mnogo, mnogo puta dokazao sebi da si osoba vrijedna mog povjerenja. Ne mogu Ti vjerovati jer zaboravljam te prekrasne, posebne događaje koji su naišli kao "sami od sebe". Znam da si to uredio posebno, za mene, ali zaboravljam. I ne vjerujem da si moj prijatelj jer se ne sjetim svega što činio si za me. Samo ništavilo i beznade je stanje kojeg se uporno i redovno mogu prisjetiti. Ateist do srži, bez imalo nade da se bez teškog i mukotrpnog truda obuzda ta divlja zvijer nihilizma!

Moja nevjera Tebe boli. To znam. Svi znakovi to jasno govore. Zadao sam Ti mnogo boli, a ne čini se da ću prestati. Razmaženo i oholo dijete koje truje svoju sreću je moja biografija. Zadana bol je tu. Neizbrisiva. Što god da mi se nepovoljno dogodi, to je samo dio toga što me spada, a ako dođe nešto lijepo - nije sigurno bilo za mene. Nekome sam ljepotu oduzeo i eto je kod mene. Ali znam da ta sreća nije namijenjena meni. Jedino što mi može odagnati bol je činjenica da nikada, baš nikada ne odustaješ od davanja meni i drugima novih mogućnosti kako bismo se uvjerali da si Ti jedini naš prijatelj.

Milost Krišne dolazi kroz Njegove bhakte koji Ga čisto predano služe, bez materijalnih motiva. Što ako ja dobijem milost Krišne i ne pitajući, ne tražeći Ga osobno? Tijekom vremena ću se pobuniti, jer to, naposljetku, ja nisam ni želio! Tako ću učinkovito smanjiti najprije slave Krišninih bhakta, a onda i Krišne u očima onih vrlo slabe vjere (a to je većina nas). Moguće odustajanje od slijeđenja poruke Krišne Caitanye je dokaz da je milost Krišne - kojom je u prošlosti bila uzdignuta naša svijest - isključivo i samo bezuzročna. Krišnin bhakta zaželi, i eto, mi smo pogođeni tim blagoslovima i milošću Krišne. No, gledajući mojim očima kroz gune strasti i neznanja, to je za mene najprije nektar, a kasnije otrov. I pitam se zašto? Vjerojatno zato jer ne želim postati yogi koji kontrolira osjetila pa tako i um. Dok

je kontrola osjetila bila posljedica moje socijalizacije, do tada je sve O.K. Ali, kada sam trebam preuzeti odgovornost - tada nastaju velike sumnje. "Zašto bih ja to sve radio, ako je to tako teško? Samo lagane stvari su za mene, ono što je teško naporno i nosi sa sobom patnju, to je sigurno neka prevara i treba u to sumnjati. Više težim provjerenim stvarima: biti običan građanin, neupadljiv, nizašta odgovoran, koji uvijek može optužiti nekoga za svoj neuspjeh - vladu, gurua i Krišnu. To je puno bolji položaj."

A što je to uistinu? To je negiranje vlastitih sklonosti i potreba, biranjem nihilizma i beznada. Tu sam filozofiju živio jako dugo, prije pojave Srila Prabhupade. Tako sam postupno uredio svoj život kao što je nekad bio i ne može mi nitko dokazati da činim nešto loše jer ne prihvaćam argumente. Napadajući druge, tražeći kako drugima zadati bol, osjećam se tako ponosan i nadmoćan jer potpuno samostalno odlučujem o važnim stvarima u svom životu. Tako sam prikupio sljedbenike koji u meni vide pouzdanog zaštitnika i odobravaju mi to što činim. Vječito nezahvalan Krišni na svemu što sam dobio, a nisam ni zaslužio, uvijek gledam susjeda ili lidera koji ima više ili bolje, veći ugled, slavu i novac - i užasno sam nesretan. Smatram da sve to moram i ja imati. Moja duboka i čvrsta nezahvalnost je moja meditacija na Boga ujutro, u podne i navečer.

U takvom položaju uistinu mi treba milost Krišne da bih se izvukao i krenuo u pravom smjeru. Nedavno sam čuo i savjet kako će se to dogoditi: strogosti pomiješane s bhakti učvršćuju vjeru u Krišnu. Ha! Znači, to je rješenje! Sada znam što trebam činiti.

Samo se nadam da ću to stići učiniti još u ovom tijelu. ■

Jednog lijepog dana 1995. godine u Belgiji u Radhadeshu, s vrha dvorca primjetio sam svog Guru Maharaja, malu narančastu točkicu u daljini, kako sjedi na klupi u parku. Budući nisam imao pametnijeg posla, odlučih otići do njega ne bih li izvukao kakvu duhovnu dobrobit družeći se s njim. Mantrao je, izgledajući vrlo ozbiljno i zabrinuto. Kako nisam imao nikakav valjani izgovor za to što sam se tek tako pojavio pred njim, a videći ga s tako ozbiljnim izrazom lica, iz usta mi je izletjelo: "Dragi Guru Maharaja, molim te reci mi što bih trebao učiniti da bi ti bio potpuno zadovoljan? Možeš li mi dati neku općenitu uputu?" Zvučao sam si blesavo još dok sam izgovarao te riječi, ne zato što pitanje nije bilo u redu, već zbog situacije i načina na koji sam ga izrekao. I dalje je mantrao ozbiljno i prodorno me gledajući u oči. "Gulp! Mora da sam nešto zabrljao. I on je primjetio da sam glupan." Uslijedio je njegov iznenađujući odgovor: "Nećeš me zadovoljiti time da otvoriš tisuću hramova i napuniš svakog sa tisuću bhakta. Ali kad bi postao kulturno i cjelovito ljudsko biće... To bi me zadovoljilo. Da, najprije nastoj postati ljudsko biće, a onda radi na tome da postaneš vaišnava."

Vaišnava ima

srce

Nastavio je s mantranjem. Nisam znao što da mislim, a ponajmanje to da sam upravo dobio uputu koja će napraviti veliku prekretnicu u mom životu, i duhovnom i svjetovnom. Dotad sam bio poznat po tome što sam počinio nekoliko ozbiljnih uvreda vaišnavama i drugim živim bićima, ali nisam znao da me Guru Maharaja smatra tako lošim. Tek nakon godine-dvije počeo sam naslućivati važnost njegovih riječi.

Danas, šest godina od ovog događaja, jasno mi je da bez praktičnog slijedenja ove upute odlazak u duhovni svijet predstavlja samo bujnu i bespredmetnu maštariju. Mišljenje da će me sama sadhana, čitanje i mantranje učiniti savršenim davno sam ostavio iza sebe kao dio nedorečene istine.

Vrisabha das

NESRETAN SLUČAJ

Ne tako davno, jedan se vaišnava vraćao s jednog od naših festivala koji je odisao entuzijazmom i jedinstvom nastalim od naše združenosti oko zajedničkog cilja i misije. Bilo je već jedan sat iza ponoći. Vozio se autom, sam. Prebrzo, preko 150 km/h. U jednom oštrom zavoju sletio je u kamenjar. Prizemljenje je bilo tako silovito da je motor automobila izletio i završio desetak metara dalje, a prednji kotači su došli skoro do zadnjih. Rezultat je, za divno čudo, bila samo fraktura nosne kosti i nekoliko ogrebotina. Kako je u takvoj nesreći uopće mogao preživjeti i još se izvući s neznatnim ozljedama? Odgovor je jasan: "Krišnina milost i Krišnin aranžman." Upravo je to bio zaključak svih ostalih vaišnava koji su se u sljedeća tri automobila provezli pored mjesta nesreće. Zastali su i nadodali: "Prabhu, sada si sigurno spalio dobar dio loše karme. Bilo je to dobro pročišćenje!"

Valja ipak napomenuti da su dvojica od pristiglih vaišnava pokušali nekako pomoći nesretniku koji se "dobro pročistio" i koji je još uvijek bio u šoku, krvareći iz nosa. Probali su mu pronaći naočale, ali bio je mrkli mrak i tu se nije moglo puno napraviti... Tako su se i oni vratili natrag u svoj automobil gdje su ih čekali preostali, već nestrpljivi vaišnave. I nestadoše u gustoj tmuni, dok su se dvije crvene svjetleće točkice gubile negdje daleko iza horizonta. Tko zna kakva bi još

pročišćenja naš nesretnik morao doživjeti da se nije zaustavio automobil "prljavih, smrdljivih i griješnih karmija" koji su pokazali istinsku brigu, suosjećanje i želju da pomognu. Odvezli su ga u bolnicu.

"LOŠAJA KARMA"

Što reći na ovo? Ništa, trebalo bi plakati. Prije filozofske analize ovog slučaja želio bih opisati još jedan, u kojem sam ja glavni glumac. Što iz pohlepe, što iz potrebe da prehranim svoju malobrojnu obitelj (ženu i sebe), išao sam od vrata do vrata prodajući idiotske hongkonške slike. Bilo je to oko osam sati u južnom dijelu ozloglašenog grada Belfasta (Sjeverna Irska). Nisam slutio da netko budno prati moje kretnje. I iznenada, u mračnoj, osamljenoj četvrti - zamka. Nađoh se pred dva maskirana tipa, s nožem pod grlom i leđima uz zid. Bez previše riječi ostadoh bez svih isprava, slika vrijednih 10.000 DEM i automobila, ali s užasno natečenim okom od snažnog udarca nogom. Da skratim cijelu priču - iskoristio sam trenutak njihove nepažnje i preskočio preko zida u susjedno dvorište. "Ubrzo" je došla policija i bla, bla... Nakon ispitivanja u policijskoj postaji, oko deset i pol u noći policajci su me dovezli skoro do hrama. Kažem "skoro" jer su me ostavili u mračnoj pustoj ulici udaljenoj preko dva kilometra od hrama, budući su se bojali

proći automobilom (protestantske policije) kroz katoličku četvrt. Što kažete na to? Negdje oko jedanaest sam ušao u mrak usnulog hrama. Teško je opisati emocionalno stanje u kojem sam bio. To trebate doživjeti da biste shvatili. U svakom slučaju, trebala mi je pomoć i utočište. Bilo je besmisleno ikoga buditi... Ali ipak, jedna vrata su se otvorila. Prabhu ruske nacionalnosti, sneno teturajući prema WC-u, uspio se malo iznenaditi i na polu-ruskom polu-engleskom reći: "Enjivej. Toj tvoja lošaja karma.". Potom se vratio u svoju vreću za spavanje kao da nikada nije ni izašao iz nje. Usljedila je duga, besana noć - najduža u mom životu. Ujutro je već bilo različitih reakcija i komentara moje nesreće.

Za razliku od nesretnika iz prvog primjera, u mom okruženju je bilo nekoliko vaišnava koji su mi pomogli financijski, emocionalno i praktično. Dali su mi lijekove, kuhali mi čaj i vozili me u bolnicu. To im naravno nikada neću zaboraviti, ali ipak moram dodati da je bio i popriličan broj onih koji su mi ponudili besplatne filozofske usluge podsjećajući me da je "toj bila lošaja karma", "Krišnin aranžman", "Krišnina milost" kao i "Dobro si proš'o"... Neki su mi pričali i viceve ne bi li me malo razveselili.

KRIŠNIN ARANŽMAN

Ne kažem da bi svatko tko pristupi Pokretu za svjesnost Krišne morao završiti obavezan tečaj psihologije i pedagogije (premda ideja nije loša), ali bi bilo dobro kad bi svatko donio sa sobom barem dio zdravog razuma, inteligencije, samilosti, kulture, osjećaja, bontona.... Ukoliko nema zdravog razuma, novopridošli vaišnave bi prije svega trebali biti podučeni o suštini bhakti-yoge, a to je "ljubav". "Bhakti" znači ljubav prema Bogu, što za sobom povlači i ljubav prema drugim živim bićima koja su Bogu jako draga, da ne spominjemo vaišnave koji su Mu najdraži. Kako je

uopće moguće voljeti božanski par, a ne voljeti Njihove bhakte?

Idemo sada analizirati izreke "Krišnin aranžman" i "Krišnina milost" koje su se spominjale u oba slučaja. Svima toplo preporučujem nedavno izašli članak Purujit prabhua u kojem je on temeljito analizirao tako dragu izreku našu svakodnevnu. Nema se tu što puno nadodati, ali ću ipak navesti i odgovor koji je dao Vipramukhya swami na moje pitanje: "Kako je moguće razlikovati Krišnin od mayinog aranžmana?" Odgovor je otprilike glasio: "Ako bih ti ja opalio pljusku - to bi za tebe bio Krišnin aranžman, ali moja maya! Da ti je nisam opalio ja, napravio bi to netko drugi, budući je to dio tvoje karme. To je istovremeno moja maya jer sam ja, zahvaljujući svojoj neovisnosti i slobodnoj volji, mogao izabrati da ti i ne opalim pljusku. Na račun svoje akcije u mayi, ja sebi stvaram karmu. Naravno, ti si dobio svoju pljusku posredstvom Gospodinove iluzorne energije maye, ali uz Krišnino dopuštenje. Znači, ako se nađemo u nekoj situaciji na koju ne

Krišna ne želi da se mi odvojimo od Njega. Naša želja da uživamo neovisno o njemu je proizvod naše maye, a stvaranje materijalnog svijeta i svih patnji koje on donosi sa sobom - Krišnin je aranžman. Jasno, zar ne?

možemo utjecati (bar ne koliko bi htjeli) - to je za nas Krišnin aranžman koji nam nam posredstvom maye omogućuje da odradimo svoju dobru ili lošu karmu. Pri tome ne smijemo zaboraviti da Krišna znatno umanjuje karmičke reakcije onih koji su počeli predano služiti. Dakle, opisana situacija je za tebe Krišnin, a za mene mayin aranžman. Ti si odradio karmu (nisi ni imao drugog izbora), a ja sam si je stvorio (a imao sam izbor)." Razumijete? Jednostavno, ali dobro objašnjenje koje bih sad želio

povezati s prethodna dva primjera.

NEIZBJEŽNI ZAKONI DHARME

To što se naš prijatelj našao sa polomljenim nosom i razbijenim autom u kamenjaru - rezultat je njegove maye jer je mogao izabrati i da ne vozi 150 km/h po mraku u zavoju. Kad god djelujemo u mayi i prekršimo neki od nebrojenih zakona dharma, moramo ispaštati reakciju, bilo grubo ili suptilno. Jedan od zakona dharma zabranjuje kockanje. Pandave su imali posebno upečatljivo iskustvo u vezi s tim. Pogotovo je kockanje životom zabranjeno, jer je naše tijelo hram Višnua i u krajnjoj liniji dato nam je da bismo predano služili. Drugi zakon dharma kaže da djelovanje u strasti na početku stvara privid sreće (npr. zadovoljstvo pri ugođaju brzine), ali otrov na kraju (ispaštanje neugodne karmičke reakcije). Iz ovog primjera se vidi da ne moramo uvijek čekati da nam se manifestira karma iz prošlog života - možemo si instantno stvoriti karmu i instantno je odraditi. Ili je pak Krišna iskoristio njegovu odluku u mayi (prebrza vožnja) da bi je povezao s nekom lošom karmom iz prošlosti koju je trebalo odraditi. Treća moguća varijanta je da je njegova patnja bila plod kombinacije novostvorene i stare karme. O tome se može samo nagađati jer su zakoni dharma i karme izuzetno zakučasti. Bilo kako bilo, činjenica da je on tako jeftino prošao u vrlo opasnoj situaciji zaista je Krišin aranžman i Krišina milost. Da nije bio vaišnava, vjerojatno bi ostao doživotni invalid, ako bi uopće preživio. Dakle, izjava vaišnava koji su kasnije naišli, zastali, prokomentirali i odvezli se filozofski je ispravna. To je za nesretnika zaista bio "Krišin aranžman" i "Krišina milost" i "karmičko pročišćenje". Pri tom vas molim da ne pomislite da je Krišna želio da se to dogodi. Krišna

mu definitivno nije nabijao pedalu za gas, ali kada je dotični vaišnava već odlučio djelovati na opisani način, Krišna je napravio aranžman da ga kroz realizaciju nauči pameti i da mu pomogne odraditi dio svoje loše karme. Da mu Krišna nije dao tako bolnu i upečatljivu realizaciju, naš prijatelj bi vjerojatno isto učinio drugom prilikom i to s autom punim vaišnava (i još bi se vjerojatno zapucao u drugi automobil pun ljudi).

VELIKI MAYIN ARANŽMAN

Još bolji primjer Krišinog aranžmana koji mi se neprestano nameće je naš pad iz duhovnog svijeta. Krišna ne želi da se mi odvojimo od Njega. Naša želja da uživamo neovisno o njemu je proizvod naše maye, a stvaranje materijalnog svijeta i svih patnji koje on donosi sa sobom - Krišin je aranžman. Jasno, zar ne? Oprostite što sam ovako analitičan i idem u detalje, ali zaista želim

nekim ljudima rasvijetliti neke filozofske i humane poante kako bi prestali svoju lijenost, neodgovornost, bezosjećajnost i nepoznavanje filozofije - sakrivati iza fraze "to je Krišnin aranžman".

Razmotrimo sada ispravnost postupaka onih vaišnava koji su u oba slučaja iznijeli svoje filozofsko mišljenje i nisu učinili ništa više od toga. Kao što sam već napomenuo, njihova filozofska konstatacija da se u oba slučaja radilo o "Krišninom aranžmanu" i "pročišćenju" - bila je točna, ali njihova nespremnost da pomognu nesretniku u nevolji, bila je

Budući su Krišnini (dharmički) zakoni vrlo komplicirani za nas s ograničenom inteligencijom - postoji zamka da mayine aranžmane interpretiramo kao Krišnine aranžmane i obrnuto.

njihova velika maya. Jedno od pravila dharme je: pomoći unesrećenome ukoliko je to u našoj mogućnosti. Prisjetimo se dobrih primjera Maharaja Rantideve, Maharaja Šibija, Vasudeva Datte, Jatayua, Hanumana, Srila Prabhupade... itd. Lista je zaista dugačka.

Čudi me samo što mnogi vaišnave nisu uspjeli shvatiti poantu o ljubavi, samilosti... itd, nakon čitanja svih tih uzoritih primjera iz naše vaišnavske literature (ako su je uopće i čitali). Dakle, oni ne samo što su prekršili jedno od pravila dharme, nego su počinili ozbiljnu uvredu vaišnavi kojem su odbili pružiti pomoć. Na računu njihovog pogrešnog djelovanja (u mayi), oni su si stvorili lošu karmu koju su: 1) ili već odradili, ali im nje bilo jasno zašto, 2) ili će je tek odraditi, a možda im neće biti jasno zašto ih Krišna i maya kažnjavaju.

UVREDA I NASILJE

Važno je napomenuti da se po zakonima dharme odbijanje pružanja pomoći unesrećenome smatra nasiljem. Dakle, sporni vaišnave su počinili nasilje nad

drugim vaišnavom i načinili mu uvredu, uvredu Svetom Imenu (vrijeđati osobe koje su posvetile svoje živote širenju slava Svetih Imena). To je prva i najgrublja uvreda Svetim Imenima koja ih diskvalificira od daljnjeg duhovnog napretka i udaljava od Krišnine milosti. Zašto bi Krišna bio milostiv prema onima koji vrijeđaju Njegove bhakte i vrše nad njima nasilje? Čak naprotiv, Krišna je spreman oštro kazniti takve prijestupnike (Durvasa Muni zna nešto o tome). S druge strane imamo ove "prljave, smrdljive i griješne karmije" (kako ih već nazivaju mnogi "napredni" vaišnave). Čak da je unesrećeni vaišnava iz prvog primjera bio samo najobičniji materijalista - ljudi koji su mu stali i pružili pomoć dobili bi zalihu dobre karme na račun svoje pobožne aktivnosti. Ali kako, na njihovu sreću, on nije bio "obični karmi", već vaišnava - oni su ne znajući predano služili, služeći bhaktu Krišninoj bhakte (Srila Prabhupade), i na taj način započeli svoj duhovni napredak (i usput zbrisali dobar dio svojih karmičkih reakcija). To se zove *ajnata-sukriti*. Sviđa mi se izreka iz vedske književnosti koja kaže da (lotosova) stopala vaišnave imaju dvostruku ulogu. Prvo, šalju u pakao one koji ih vrijeđaju i drugo, donose vrhunsko oslobođenje onima koji ih služe (makar i nesvjesno).

TRI NAČINA EDUKACIJE

Mislim da je nepotrebno sada analizirati još i moj slučaj. Samo mogu reći s tim u vezi da ja toga dana nisam učinio ništa toliko loše da bi mi se izmanifestirala tako ozbiljna instantna karmička reakcija. To je evidentno bila manifestacija neke moje stare karme, bilo iz ovog, bilo iz prošlog života. Možda sam ja tim tipovima nekada u prošlosti uskratio pomoć, ili sam im napravio to isto što su oni sada napravili meni. U jednu stvar sam siguran; da nisam bio kakav-takav vaišnava - tog dana bi mi se manifestirala puno gora

karmička reakcija. Npr. osakatili bi me ili ubili. Nemojmo zaboraviti da su Krišnini aranžmani uvijek povoljni za nas čak i ako nam često puta to tako ne izgleda. Krišna nas posredstvom materijalne energije i triju guna podučava kroz naše greške ukazujući nam da kršenje dharmičkih pravila povlači za sobom određene sankcije.

To je bolnija verzija edukacije. Preostale dvije verzije su puno isplativije. Jedna je stjecanje znanja o pravilima dharمة čitanjem razotkrivenih vjerodostojnih spisa, a druga pažljivo promatranje prirode i učenje od nje i drugih živih bića. Ali čak i za takav način edukacije potrebna je potvrda šastra - jer neki ljudi mogu izvesti krive zaključke(!) Ja osobno imam nekoliko upečatljivih realizacija u svom životu kada mi nije bilo jasno zašto mi Krišna brlja planove i stavlja me u razne nepovoljne situacije. Obično tek nekoliko godina kasnije postane mi jasno da su ti Krišnini "čudni" aranžmani zapravo bili za mene manifestacija Njegove milosti.

Ali ima sada tu jedna zavrzlama. Budući su Krišnini (dharmički) zakoni vrlo komplicirani za nas s ograničenom inteligencijom - postoji zamka da mayine aranžmane interpretiramo kao Krišnine aranžmane i obrnuto. Čuo sam za izjave nekih neukih vaišnava kako je današnja situacija u ISKCON-u "Krišnin aranžman". Uzdržavam se od daljnjih komentara na tu izjavu.

MAYAVADA U ISKCON-U

Iz dosadašnjeg teksta mogli bismo zaključiti da bismo trebali biti vrlo oprezni da se ne razmećemo tako olako frazama poput ove - "Krišnin aranžman", jer takva jednostrana i ograničena filozofija neminovno nas može dovesti (a mnoge već i je) u vode mayavade i sahajizma. Ne zaboravimo da se sanskrska riječ "mayavada" prevodi kao "impersonalizam". Nije li upravo to bila

istaknuta odlika spornih vaišnava koji su unesrećenome uskratili pomoć? "Mayin aranžman", "Krišnin aranžman" - sve je to isto jer maya konačno ne može učiniti ništa neovisno od Krišne. Maya je Krišnina energija, a energija se na apsolutnom nivou ne razlikuje od energetika - znači, gotovo da i nema razlike. Ovaj svijet je ionako samo igra triju guna materijalne prirode, dakle iluzoran je (baš kao i patnja drugih

Koja je tajna uspjeha mormona i Jehovinih svjedoka, dviju religijskih skupina koje se najbrže i najuspješnije šire? Odgovor je: čovječnost, personalnost i integritet.

vaišnava i drugih živih bića). Da bismo nadišli iluziju trebamo transcendirati dualnosti materijalne prirode! Sreća - nesreća, užitak - patnja; sve su to samo iluzorne dualnosti. (I zato bi bilo bolje da unesrećeni vaišnave i druga živa bića ne jadikuju kada im se dogodi nešto loše jer jadikovanje je bespredmetno, budući da duhovna duša ne može patiti - već samo njen izvanjski omotač, a to je materijalno tijelo koje nije naš pravi identitet). Aham brahmasmi!

Jel' vam poznata ovakva filozofija? Ako uspijevate shvatiti, onda ste sigurno na lošem putu. Na žalost ima je previše u našim vaišnavskim krugovima, a budući da je jako perfidna, zna se manifestirati na puno suptilnije načine nego što sam to ja ovdje prezentirao.

SAVRŠENI GENTLEMAN

Znam da postoji jako puno vaišnava koji su jako zainteresirani za razgovore o najpovjerljivijim intimnim zabavama Šri Šri Radha-Krišne, o svom izvornom duhovnom obliku (sidha-deha), o tome da li smo pali iz duhovnog svijeta ili nismo ... itd, dok s druge strane - ne poznaju osnovu filozofije svjesnosti Krišne. Žele preko noći razviti čistu ljubav prema Šri Šri Radha-Krišni, u stilu gopija (gopi-

Uzeto iz jednog ISKCON Communications Journal-a:

Nedavno proučavanje u Americi razotkrilo je da takozvana "duhovno obaviještena" javnost smatra da ISKCON ima "najdublju, najsuvisliju i intelektualno najrazumljiviju filozofiju" među svim religijskim pokretima. No, paradoksalno, većina smatra da su Krišnini bhakte iz ISKCON-a "najmanje prijazni od svih grupa." To je osobno potvrdio Walter Schwartz, religijski urednik časopisa "The Guardian".

(Krpamoya dasa, organizator kongregacijskog razvoja u Engleskoj)

bhav), a ne razumiju da je nemoguće razviti ljubav prema Bogu i istovremeno zanemariti ljubav prema drugim živim bićima, a naročito vaišnavama. Nekima se tako jako žuri da uđu u Šri Šri Radha-Krišna lilu da nemaju vremena pružiti ljubav, pažnju i suosjećanje drugim bićima oko sebe.

Povijest i iskustvo nas uče da takvi dugo ne opstaju na putu koji nam je pokazao guru parampara i njihov posljednji opunomoćeni predstavnik Šrila Prabhupada. Promatrajući prirodu i procese oko sebe, zaključio sam da je za zajedništvo (koje nam je tako neophodno da bismo uspješno proširili slave sankirtan misije) neophodno (međusobno) povjerenje. A da li je moguće razviti osjećaj povjerenja prema nekome koga ne volimo? Dakle, formula je sljedeća: ljubav - povjerenje - zajedništvo - uspjeh (otkrio sam toplu vodu, zar ne?)

Kada govorim o ljubavi, pri tome ne mislim na onu sentimentalnu ljubav koja se može naći na stranicama jeftinih patetičnih romana, već na istinsku ljubav koja u sebi sadrži nesebičnost, samilost, požrtvornost, iskrenost ...itd; tj. sve ono što je moj Guru Maharaj podrazumijevao pod riječju "integrity". Konačno, ne govore li djela više od riječi?

Ne bismo li bili uspješniji u širenju slava sankirtan misije pokazujući ljudima kako se međusobno cijenimo, štitimo i volimo, pokazujući i praktično dokazujući kako nam je stalo i do njih - umjesto toga što se olako razbacujemo jeftinim i neumjesnim

filozofskim frazama? Koja je tajna uspjeha mormona i Jehovinih svjedoka, dviju religijskih skupina koje se najbrže i najuspješnije šire (usprkos tome što im je filozofija totalna rupa)? Odgovor je: čovječnost, personalnost i integritet. Mi imamo savršenu filozofiju, savršene acarye, Apsolutnu istinu ... ali očigledno je da većina nas nema ono što imaju mormoni i Jehovini svjedoci. Zaista je neophodno prvo postati čovjekom, pa tek onda vaišnavom, jer biti vaišnava je jako visok položaj. Vaišnava je savršeni gentleman.

Vaišnavi se ne može dogoditi da olako prođe pored unesrećenog u prometnoj nesreći, slijepca koji se kreće prema rupi na pločniku, starca koji je pao na zemlju, gladnog djeteta koje prosi na ulici, životinje kojoj je potrebna pomoć ... Vaišnava se u takvim situacijama ne smije kao majmun i kaže "Krišnin aranžman, baš je milostivo što se pročišćavate" - i ode dalje. Vaišnava ima srce!

PS. Komentari i argumenti su dobrodošli na email vrabha@eircom.net ■

Život, ponašanje i navike vaišnava

VI nastavak

KAKO OBUZDATI POTREBU ZA NEPOTREBNIM RAZGOVORIMA

Potreba za govorom je vrlo snažna i čim smo u prilici, počnemo govoriti. Srila Prabhupada nam je objasnio da čim ne pričamo o Krišni (krsna-katha), sigurno je da govorimo o bespotrebnim glupostima. Takav govor zove se prajalpa i bhakta mora paziti da takvu prajalpu izbjegava.

Sva svjetovna književnost predstavlja također praktično očitovanje želje i potrebe za pričanjem. U "Nektaru instrukcija" nam je Srila Prabhupada objasnio da čitanjem hrpa novina, časopisa i romana, rješavanjem križaljki i sličnim besmislicama samo gubimo dragocjeno vrijeme i energiju. U zapadnim zemljama ljudi jedva dočekaju odlazak u mirovinu, a tada počnu "uživati" u igranju karti, pecanju, buljenju u televizor i beskonačnim filozofiranjem o društveno-političkoj situaciji. Sve se to ubraja u kategoriju prajalpe. Inteligentni ljudi, koji se zanimaju za razvijanje svjesnosti Krišne, nikada ne bi trebali uzimati učešća u takvim djelatnostima.

Sri Rupa gosvami kaže da je najbolje sredstvo za ovladavanje govorom, pričanje o svim stvarima koje su povezane s Krišnom. Dakle, ako već moramo govoriti, pričajmo o Krišni.

Prije no što progovorimo, pomoći će nam ako si odmah postavimo pitanja:

- je li zaista potrebno da kažem to što sam naumio/naumila?
- je li to što ću reći prijazno prema sugovorniku?
- je li to istina?

Bhakte bi trebali izbjegavati izreći nešto što će uvrijediti sugovornika, posebno ako je i on bhakta. Uvreda vaišnave je najteža uvreda svetog imena (vaisnava-aparadha). Time ćemo vrlo brzo iščupati klicu našeg predanog služenja.

KAKO PROPOVIJEDATI

Naša djela i ponašanje su najbolje propovijedanje, jer djela govore više od riječi. Jedna poslovice kaže: "Tvoja djela govore mi toliko glasno da ne mogu čuti tvoje riječi."

Propovijedanjem trebamo nastojati promijeniti srce - kako svoje tako i onoga kome propovijedamo. Cilj propovijedanja nije, dakle, intelektualno poraziti nekoga. Trebamo, naravno, naučiti kako predstaviti našu filozofiju na pravilan način i zato se svi bhakte trebaju truditi proučavati knjige duhovnih učitelja i, kad temeljito shvate njihovo značenje, vjerno predstaviti ono što su čuli i pročitali.

Nema potrebe čitati razne druge knjige ili odlaziti drugim propovjednicima da bismo

učili kako propovijedati. Najbolji propovjednik je onaj tko je ponizni sluga svog duhovnog učitelja. Možemo vidjeti da ono što će na kraju doista promijeniti srce ljudi nije samo filozofija koju propovijedamo, već naše vlastito primjenjivanje te filozofije u životu i spoznaja njena praktičnog značenja. Propovijedati trebamo ponizno, a ne zauzimati stav nadmoćnog filozofa pred sugovornikom. Trebamo jednostavno ponavljati riječi duhovnog učitelja, poput glasnika i nikad ne smijemo misliti da znamo propovijedati bolje od gurua. Što poniznije propovijedamo njegove riječi, to ćemo više biti opunomoćeni da naše propovijedanje bude zaista učinkovito.

Kad nekome propovijedamo, moramo biti zainteresirani i puni razumijevanja za njegove probleme. Ponekad ćemo morati strpljivo poslušati jadikovanja sugovornika zbog njihovih materijalnih problema.

Moramo govoriti istinu, ali paziti na to tko su nam sugovornici i u kakvoj smo situaciji (mjesto, vrijeme, okolnosti). Uvijek moramo

misliti da nam je krajnji cilj dovesti ljude na put svjesnosti Krišne. Načelo propovijedanja je: yena kena prakarena manah krsna nivesaye, tj. na ovaj ili onaj način čovjek treba misliti na Krišnu.

Dobar propovjednik uvijek shvaća potrebe osoba kojima propovijeda, a koje se nalaze na različitim razinama. Kako u materijalnom svijetu postoje bankari, odvjetnici, liječnici itd., tako i među bhaktama postoje oni koji žele odvojeni život, oni koji žele imati vlastitu obitelj i domaćinstvo, oni koji žele raditi u svojoj profesiji itd. Sve te kategorije bhakta su potrebne u društvu i od neprocjenjive su vrijednosti. Kvalificirani bhakte su potrebni, bili oni brahmacariji, grihasthe, vanaprasthe ili sannyasiji i moramo ih ohrabriti u skladu s položajem u kojem mogu najbolje služiti misiji svog gurua.

Ne treba ni spominjati da se prilikom propovijedanja treba držati svih pravila pristojnosti i ljubaznosti prema sugovorniku. Novopridošle osobe se u hramu trebaju osjećati kao kod kuće i stoga im treba pružiti pažnju i gostoprimstvo. Stariji bhakte se, na nedjeljnim ili javnim programima, trebaju družiti najprije s njima, a tek onda s ostalim bhaktama. Pitanjima novih osoba nakon predavanja treba uvijek dati prvenstvo, naročito ako je vrijeme ograničeno. Ponekad se i stariji bhakte trebaju uključiti i postavljanjem relevantnih pitanja stvoriti ozračje u kojem će i novopridošlice poželjeti postaviti svoja pitanja.

U našim propovjedima nikada ne smijemo propagirati kršenje zakona neke zemlje u ime obavljanja neke službe za Krišnu.

Moramo iskazati poštovanje prema svim vjerodostojnim religijama i duhovnim putevima i ne smijemo dozvoliti da nas nepravedno optužuju za sektaštvo.

Znate, u moru žive tako velike ribe da mogu progutati kitove... A mjesec je dalje od zemlje nego sunce. Ljudi nisu nikada ni bili na mjesecu... A Brahma ima četiri glave... a...

Pripazite malo kad fanatično propovijedate nekome tko je prvi put na Sunday Feastu

(U idućem nastavku: Odnosi među bhaktama) ■■

Hare Krišna, Hare Krišna...

"Raditi na sebi"

**Rad
na sebi podrazumijeva
unutarnje balansiranje neusklađenih dijelova
ličnosti, introvertnost i samoanalizu te samo-
propitivanje o vlastitim životnim ciljevima i
načinima kako da se oni ostvare.**

Sada je vrijeme za rad na sebi...

OBJAŠNJENJE

Jedna od onih fraza koje se mogu češće čuti u posljednje vrijeme među bhaktama. Služi kao deviza "nove" orijentacije obilježene kroz potrebu introspektivnih uvida u prirodu osobnosti kao i rafiniranijih potreba uspostavljanja intimnijih odnosa s Krišnom samim. Nažalost, služi i kao fraza-isprika za pomanjkanje entuzijazma za aktivno služenje u misiji Sri Caitanye i Srila Prabhupade. Preuzeta iz literature moderne popularne psihologije i "self-help" pokreta, ona u sebi nosi poruku za razvoj individulnosti naspram birokratiziranih institucija i organizacija koje počivaju na autoritetu, bez obzira bile one duhovnog karaktera ili ne.

Purujit das

Jasno je da potreba za samoanalizom i za intimizmom u duhovnom životu ima svoje opravdanje. Duhovni život nije sustav mehaničkih radnji koje nas dovode do savršenstva. Drugim riječima, nije istina da će nas sama sadhana dovesti do Krišne ukoliko je ona samo formalna i izvanjska. U početku je možda i dovoljno mehaničko slijeđenje, no s vremenom bhakta mora uložiti svoja uvjerenja, znanja i emocije u proces, želi li da on bude efikasan. To se posebno odnosi na pjevanje maha-mantre koje se godinama može ponavljati bez onih presudnih pomaka koji bi sadhaku trebali uzdići na

razinu višu od kaništa nivoa početnika.

Potreba za "radom na sebi" može se tumačiti s dvostrukog aspekta:

1. Svojevrсна tiha pobuna protiv institucije koja proklamira formalni aspekt djelovanja, koji ne ide paralelno s osobnim razvojem pa čak mu i šteti.

Istina je da svaka autoritarna organizacija preferira mehaničko, administrativno i formalno ispred spontanog, kreativnog i sadržajnog djelovanja. Izgleda da i naša yatra, kao dio ISKCON-a, ima natruha tog autoritarizma koji danas nije toliko proklamiran koliko je još u svijesti samih bhakta, uključujući i pojedine lidere. "Samo služi Krsnu, daj donacije i ne propitkuj se nezahvalno" bila bi kratka osnova takve autoritarne logike koja bi svoju ekstremnu varijantu mogla imati u svojevrsnom pandanu "Arbeit (fur Krsna) macht frei". Služenje bez pravog

...tvoji argumenti ne mogu biti jači od mojih jer ja sam u prednosti time što mislim da češće ustajem na mangala-arotik od tebe.

znanja, bez devocije, bez pravih motiva i bez vodstva postaje karma-yoga ili čak i karma-kanda ako očekujem da Krišna bezuvjetno ispuni moje želje nakon što sam Ga služio. Otklon od takve ideologije forsiranog služenja, koje često iziskuje i žrtvovanje osobnosti za neke kolektivne ciljeve "od historijske važnosti za yatru" razumljiv je pa čak i poželjan. Predano služenje ima za preduvjet slobodu i isključuje makar i suptilnu prisilu (kao npr. ucjenu oko inicijacija) i manipulaciju svake vrste.

2. Svojevrсна isprika od jasno izražene filozofije devocijskog služenja Krišne

putem služenja drugih i zavlacenje u uvijek ekspandirajuće "rajeve" usamljenog Ega-Boga.

To je krasna impersonalistička doktrina koja počiva na osnovnom principu da je osobna svijest središte svega i ničega istodobno. Sve je manje važno od mene samog koji sam jedini.

Svijet je moje vlasništvo, ne u predmetnom smislu, nego kao poligon za moje mentalne projekcije, tj. suptilna uživanja koja svoju kulminaciju imaju u dosezanju nektara besmrtnosti. Taj sladak otrov mayavade u kojem je i Krišna tek najljepši objekt iluzije postao je privlačan onim bhaktama koji ga kušaju uvjereni

da su imuni na njegov kontaminirajući ateizam. Privlačnost osobne moći - (shakti - rad na sebi) opasno konkurrira osobnoj čistoći (bhakti - misija služenja Boga). Nije stoga čudno što je Sriman Mahaprabhu zabranio čitanje Sankaracaryinih komentara Vedante opisujući ih kao opasno zavodljive. Današnji pandan Sariraka-bhasyi su newagerski manifesti i studije popularnog kontakta i razgovora s Bogom, a u naprednijim slučajevima i igranje košarke.

PRIMJERI

Oba slučaja proistječu iz jedne obmane - da je proces bhakti yoge izvanjski (ekstatičan), a ne i unutarnji (kontemplativan). Činjenica je da je ovaj drugi aspekt predanog služenja nedovoljno naglašavan i kultiviran. Slaba naobrazba, vrlo nizak stupanj upućenosti u prebogatu kulturu temeljenu na vedskoj tradiciji, kao i nedostatno vodstvo s premalo dobrih primjera bhakta koji su integrirali vanjski i unutarnji aspekt predanog služenja, rezultirali su postojećim otklonom od dominirajućih

kriterija u ISKCON-u po kojima je kvantitativno mjerena zaokupljenost služenjem glavno mjerilo nečije predanosti (broj knjiga, veličina donacija, količina truda itd.)

To je dakako materijalizam, i pogodno sredstvo (samo)manipulacije. Nedavno sam npr. doživio kako jedan od najodgovornijih lidera yatre poziva na kvantitativno mjerenje osobnih sadhana kao mjerila ispravnosti nečije argumentacije(!). Dakle, tvoji argumenti ne mogu biti jači od mojih jer ja sam u prednosti time što mislim da češće ustajem na mangala-arotik od tebe. Stoga sam čišći i zato sam u pravu. Ja imam mnoštvo plusića više u svojem rasporedu dnevne sadhane. Ovakva filozofija može se razumijeti kao potreba za utvrđivanjem poljuljanog sustava samopoštovanja. Dakako, to je potreba nezrele osobnosti koja prazninu svojeg duhovnog života nadomještava formalnim obrascima djelovanja. Kada takva osoba bude lider, onda nije čudno da se oni koji traže dublje uvide i realizacije duhovnog života separiraju ili odlaze ne želeći postati bespogovorna trčkarala u "velikoj misiji". Oni će otići u osamu, ako su sretniji - u ekskluzivnije društvo nemanipuliranih istomišljenika, a ako

imaju peh završit će u zagušljivim močvarama mayavade ili nekoj od opskurnih sekti kakvih će nažalost biti i nakon što samoborska sljedba doživi svoj neminovni raspad.

Ono što je potrebno ovoj bolesnoj yatri, koju polako gutaju opaki krokodili mayavade i truju slatki otrovi sahaḍiluka, jesu dobri primjeri integriranih bhakta koji su uspjeli uravnotežiti svoje uvjerenje i svoje djelovanje. Mi patimo zbog loših primjera, a ne zbog lošeg nasljeđa. Trebamo skromne i ponizne lidere. Takvih samoprijegornih bhakta koji Krišnu nalaze i u svom dvorištu, u svojoj obitelji i kod svoga susjeda mesojedca ima, vjerovali ili ne - puno više nego što možda neki od vas misle. Oni su skrovito blago ove yatre koje će uskoro zasjati kada yatra sazrije - kada izađe iz adolescentske krize obilježene mutirajućim glasovima umova, težnjom za samopotvrđivanjem i neprirodnim impulsom izbaviteljstva svijeta. Zrelost kuca na naša vrata, a to znači da je potreba sjedinjenja rada na sebi i rada za Krišnu primarni zadatak za one koji još uvijek to separiraju. ■

Hare Krišna
Hare Krišna
Krišna Krišna
Hare Hare
Hare Rama
Hare Rama
Rama Rama
Hare Hare

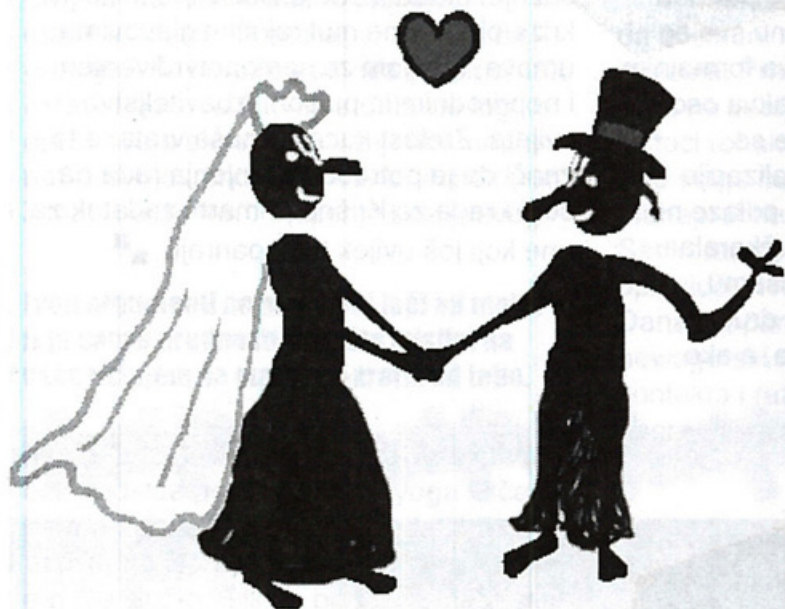

*tri-vargam natikrcchrena
yatha-desam yatha kalam*

*bhajeta grha-medhy api
yavad-daivopapaditam*

Čak i ako je netko obiteljski čovjek, a ne brahmacari, vanaprastha ili sannyasi, ne bi smio naporno raditi u cilju ekonomskog napretka, zadovoljenja osjetila ili religioznosti. Trebao bi održati svoje tijelo i dušu zajedno uz minimum napora, milošću Gospodina, u skladu s vremenom, mjestom i okolnostima.

**RADHANATHA SWAMI,
SRIMAD BHAGAVATAM ·
7.14.10
SRI MAYAPUR DHAM,
21. PROSINCA 2000.**

Kako biti uspješan grihastha?

Sri Caitanya Mahaprabhu je izjavio da ne možemo shvatiti srž svetih spisa samim proučavanjem sloka. Istina o kojoj govore spisi može se dostići kroz druženje sa čistim bhaktom. Napredan bhakta je ponizan i uvijek željan društva i vodstva uzvišenih osoba. Yudhistira Maharaja se vrlo smjerno raspitivao kod Narada Munija. Pitao bi ga: "O moj gospodaru, objasni kako mi grihasthe možemo dostići oslobođenje iako nemamo nikakvo znanje o cilju života?" Yudhistira je ustvari postavio to pitanje u ime svih grihastha koji žele napredovati u svjesnosti Krišne. Ujedno je i demonstrirao jedan od najvažnijih principa grihastha asrame - odavanje poštovanja i raspitivanje kod osoba u odvojenom redu života. Stoga je dužnost osoba u odvojenom redu da pravilno slijede proces kako bi im obiteljski ljudi mogli u potpunosti pokloniti svoje povjerenje. Prema vedskom sustavu, grihasthe uopće ne mogu duhovno napredovati bez sposobnih sadhua.

Iz svih vedskih spisa, posebno iz Srimad Bhagavatama i Caitanya Caritamrte, vidljivo je da su i najnapredniji grihasthe odavali poštovanje i primali upute od ljudi u odvojenom redu života. Srila Prabhupada je često znao pričati o svom ocu koji bi svaki dan nahranio barem šest sadhua kako bi dobio blagoslove da njegov sin postane obožavatelj Srimad Bhagavatama. Čak i kao mali dječak Prabhupada je primjećivao da mnogi od tih sadhua nisu jako iskreni. To je znao i njegov otac, ali se svejedno držao tog načela. Prabhupada je rekao da je po vedskim spisima monarhija idealan oblik vladavine, ali ne u današnje vrijeme kada nema kraljeva koji bi strogo slijedili i štitili religijska načela. Lopovske kraljeve Kali-yuge su svrgnuli raznim revolucijama. Zato vladaju oni koji imaju najviše novca - to je kapitalizam. Tako je i

sa sadhuima. Ako ne tumače pravilno svete spise i ako nisu posvetili svoj život samilosti i služenju Gospodina, zajednica obiteljskih ljudi će ih odbaciti, smatrajući ih prosjacima, lijenčinama, parazitima i budalama, u većini slučajeva s punim pravom.

TI SI BUDALA, BOGA NEMA

Sjećam se kad sam prije skoro četrdeset godina živio na svetom mjestu zvanom Mithila. Tamo su bila dva velika hrama: Jahnavi Mandir i Rama Mandir. U Mithili je Sitadevi odrasla i udala se za Ramacandru. Jednom sam tako sjedio na stepenicama Rama Mandira. U mojoj blizini je bio jedan sadhu, a stotinjak ljudi je čekalo u redu da uzmu prašinu s njegovih lotosovih stopala. Molili su ga za blagoslove, a on im ih je davao. Bili su to uglavnom jednostavni ljudi od kojih su mu neki donijeli i darove. U to vrijeme sam bio jako mlad i u potrazi za Bogom, pa sam zaključio da bi i meni koristili blagoslovi tako velikog sveca. Stao sam u red i nakon nekog vremena došao pred sadhua i odao mu poštovanje. Bio je vrlo iznenađen vidjevši stranca ispred sebe. Pozvao me da sjednem pored njega. Donekle se služio engleskim jezikom pa smo započeli razgovor. Odakle sam, zašto sam došao u Indiju? Rekao sam mu da potječem iz Amerike i da tragam za Bogom. Pogledao me začuđeno i odgovorio mi: "Ti si budala, pa nema Boga! U Americi imate toliko mnogo novca, velikih kuća i lijepih žena. Da sam se ja tamo rodio, ne bih nikada došao ovamo. Živim trideset godina kao sadhu i što imam od toga? Chaval i dahl, samo chaval i dahl, zlo mi je od same pomisli na to. Sve bih dao samo da mogu otići u Ameriku i uživati u životu. Zaboravi sve te gluposti o Bogu, vrati se kući i uživaj." Nisam očekivao takve riječi od jednog sannyasija. Dok mi je on govorio sve to, prilazili su mu ljudi sa suzama u očima, odajući poštovanje i moleći ga za

blagoslove. Nitko od njih nije razumio što mi je rekao jer nisu znali engleski. Takvi su današnji sadhui. Kad to grihasthe otkriju, više im ne žele odavati poštovanje, više ne gledaju na odvojeni red života kao na uzvišeni cilj već kao nešto što treba odbaciti.

USKLAĐENOST I SURADNJA

Oni koji žive u odvojenom redu života moraju štititi to načelo odvojenosti tako da obiteljski ljudi znaju cilj kojem treba težiti. Čak i vrlo napredni grihasthe, koji su možda i čistiji i uzvišeniji od brahmacarija i sannyasija, tako su napredni zahvaljujući načelu odvojenosti. Yudhistira Maharaja nije rekao: "Ja sam obiteljski čovjek svjestan Krišne, što ćeš mi ti?" Ne, rekao je: "Ja sam najpaliji, tako sam vezan,

Stoga je grihasthama svjesnost Krišne najvažnija stvar u životu, kao i služba kojom pomažu da cijeli svijet postane svjestan Krišne.

molim te pouči me kako da dostignem oslobođenje." Kad mu je Garga Muni došao u posjetu, Nanda Maharaja je izjavio: "Mi grihasthe, vaisye i ksatriye stalno smo zaokupljeni zarađivanjem novca i drugim svjetovnim stvarima. Molim te, pruži nam nekoliko dobrih uputa i nadahnuće za duhovni život." Usklađenost i suradnja različitih varni i asrama, što znači da jedni služe druge i obrnuto - to čini neko društvo duhovnim. Grihasthe svima osiguravaju opstanak, posebno grihasthe koji su vaisye ili ksatriye. Zato se osobe u redu odricanja osjećaju obvezne pružiti im nešto zauzvrat. Iako oni u redu odricanju ne bi smjeli ovisiti o nikome, svejedno osjećaju zahvalnost prema svima koji im na neki način pomognu.

Gospodin Caitanya Mahaprabhu se molio: "Ja nisam brahmana, ksatriya, vaisya ili sudra, a ni brahmacari, grihastha, vanaprastha ili sannyasi. Moj pravi

identitet i moja jedina želja je da budem sluga sluge Gospodara gopija." U vaišnavskom društvu svatko služi svakoga u ovom raspoloženju. Egu nema mjesta. Tako je Narada Muni objasnio Yudhistira Maharaji: "Grihasthe trebaju biti zadovoljni s onoliko koliko im je potrebno da održe tijelo i dušu zajedno na što jednostavniji način." Ljudski život je namijenjen samospoznaji. Stoga je grihasthama svjesnost Krišne najvažnija stvar u životu, kao i služba kojom pomažu da cijeli svijet postane svjestan Krišne.

SVE ZA KRIŠNU

Naš će život teći onako kako si odredimo prioritete. Danas je cijeli svijet obuzet ekonomskim napretkom. Ta energija je vrlo snažna i sveprisutna i sigurno utječe i na umove bhakta. Mislimo da će nas usrećiti ljepša kuća, razni napredni uređaji i elektronika. Rupa Goswami nas je podučio načelu yukta-vairagye - sve možemo upotrebiti za Krišnu. Ali ako mislimo da će nas svi ti predmeti učiniti sretnijima, onda smo u iluziji. Sva sreća i zadovoljstvo koje izvlačimo iz njih jednostavno nas još više zapliću u mrežu materijalnog postojanja. Ako ih ne upotrebimo za služenje Krišne, samo će odvući našu pažnju dalje od Njega. Postoji engleska uzrečica koja kaže da ćemo dobiti dovoljno konopa da se objesimo. Što je konop duži, to se lakše možemo objesiti. Slično tome, Krišna nam pruža razne vrste materijalnih pogodnosti - naravno ako to tražimo od

Naš ekonomski napredak bi trebao odražavati glavne odlike, odnosno ciljeve našeg života: shvatiti Krišnu, služiti Ga u društvu bhakta, uzeti utočište Njegova svetog imena i koristiti svu svoju energiju da bismo pomogli širiti misiju Gospodina Caitanye. Ako se obiteljski ljudi ponašaju na ovaj način, mogu se vratiti nazad kući Bogu.

Njega radeći sve više i više - kao magarac kojem se pjeni iz usta, rekao bi Srila Prabhupada. Predmeti koje ne koristimo za predano služenje ubijaju naše duhovne sklonosti. Možemo prigovoriti Maharaji Yudhistiri na prekrasnoj palači koju posjeduje, ali moramo biti svjesni pitanja koje je on postavio Narada Muniju. On čak nije morao niti teško raditi da bi stekao tu palaču, jednostavno je upotrebljavao sve što je imao za služenje Krišne. Prabhupada nas je često podsjećao da čovjek svjestan Krišne jednostavno živi, a razmišlja o uzvišenim temama. Slobodni smo vrlo naporno raditi, ali tako da se plodovi tog rada na kraju ponude Krišni. I trebali bismo biti jako sretni što jednostavno živimo jer znamo da se prava sreća krije u čistom pjevanju Krišninog svetog imena. Naš ekonomski napredak bi trebao odražavati glavne odlike, odnosno ciljeve našeg života: shvatiti Krišnu, služiti Ga u društvu bhakta, uzeti utočište Njegova svetog imena i koristiti svu svoju energiju da bismo pomogli širiti misiju Gospodina Caitanye. Ako se obiteljski ljudi ponašaju na ovaj način, mogu se vratiti nazad kući Bogu. Nažalost, danas je uobičajeno raditi sve više i više u cilju stjecanja tjelesnih

udobnosti i užitaka. U tom slučaju nema vremena za pravilno mantranje, slušanje i služenje Krišne. Ne smijemo upasti u tu stupicu. Također je uobičajeno da obični ljudi slijede uspješne materijaliste, misleći da je to standard koji vrijedi za sve. Pravi standard je biti sve više i više privučen Krišninim svetim imenom te služenjem Krišne i njegovih bhakta.

Nedaleko od Mayapura je mjesto na kojem je živio Srivasa Thakura. Uvijek je boravio na najvišim nivoima duhovne ekstaze iako je posjedovao vrlo malo materijalnog obilja. Mi ne možemo živjeti jednostavno poput njega, ali ga možemo uzeti za uzor prema kojem ćemo stremiti i postupno napredovati. Budimo uvijek zaokupljeni pjevanjem Svetog Imena. To je srž cijelog Srimad Bhagavatama - čisto predano služenje, bez ikakvih primjesa drugih procesa namijenjenih onima koji žele biti prevareni: ekonomskog napretka, osjetilnog uživanja, religioznosti i oslobođenja. Srimad Bhagavatam govori isključivo o čistom predanom služenju. Sve što radimo jest u cilju služenja Boga - to bi trebao biti naš ideal. ■■

Radha Madhava das:

JUTRO NA PLITVIČKIM JEZERIMA

*U jesenje jutro
mantra klizi jezerom,
nošena lijenom izmaglicom.
U huku slapova um hvata ritam.
Kliktaj čaplje.
Gotov je jedan krug.*

EKADAŠI

gozba za Gospodina, a ne post

Sriman Mahamantra prabhu

Koliko je ekadasi značajan za sljedbenike Caitanye Mahaprabhua?

Ekadasi je bio veoma važan samom Caitanyi Mahaprabhuu. Još je u djetinjstvu zamolio svoju majku da ne jede žitarice na ekadasi. U ta vremena u Bengalu su samo udovice slijedile ekadasi. Ekadasi je smatran nekom vrstom kazne, pa su trebali postiti samo ljudi lošeg karaktera. Na udovice se gledalo kao na nesretne osobe s puno loše karme kojima je ekadasi nužan. Ali Mahaprabhu je imao drugačije mišljenje. I zbilja, od tog dana je i Sacidevi slijedila ekadasi.

Jednom su u Jagannatha Puriju bhakte Gospodina Caitanye bili u nedoumici glede ekadasija. Tamo ima toliko mnogo prasadama, pedeset i četiri ponude dnevno i vrlo ga je povoljno častiti. Kako onda postiti na ekadasi i odreći se svepovoljnog Jagannathovog prasadama? Ovo pitanje je postavljeno Caitanyi i on je iznio svoje mišljenje: "Mi trebamo i slijediti ekadasi i častiti Jagannathov prasadam. Zato ćemo na ekadasi prasadamu odavati dandavate. Na taj način ćemo i častiti prasadam i istovremeno slijediti upavasū."

Mahaprabhu je snažno naglašavao ovo pravilo. Čak bi i raganuga bhakte trebali slijediti ekadasi. To je jako povoljno, to je anukula za raganuga bhajan. Ne bismo trebali misliti da raganuga znači ništa ne slijediti.

U čemu je smisao ekadasija?

Upavasa znači postiti. Vasa znači "prebivati", a upa "u blizini", a upavasa bi značilo "prebivati u blizini". Znači, smisao ekadasija je u prebivanju u Gospodinovoj blizini.

Svaki je dan ustvari Gospodinov, ali se neki dan još posebno izabere kako bi bar tada svi slijedili. Glavna ideja je biti bliže Bogu. Slijeđenje ekadasija bi trebalo značiti baš to. Drugim riječima, ako me post uspavljuje ili me čini ponosnim, što taj post vrijedi? Da li će me približiti Bogu?

Nije stvar u odricanju od hrane već u približavanju Gospodinu. To je istinsko značenje ekadasija. Mi bismo se ustvari trebali svakodnevno približavati Gospodinu, ali ova dva dana su posebno izdvojena da bi naglasili taj princip. Možemo ih zvati i "dani Harija". Smisao je u prebivanju u Gospodinovoj blizini, u približavanju Gospodinu. A kad otkrijemo ljepotu u tome, možda ćemo raditi svaki dan. To je ideja.

Kršćani su proglasili nedjelju Gospodinovim danom. Svaki je dan ustvari Gospodinov, ali se neki dan još posebno izabere kako bi bar tada svi slijedili. Glavna ideja je biti bliže Bogu. Slijeđenje ekadasija bi trebalo značiti baš to. Drugim riječima, ako me post uspavljuje ili me čini ponosnim, što taj post vrijedi? Da li će me približiti Bogu?

Postoje li kakve iznimke?

Jednom prilikom je učenik Bhaktisiddhante Sarasvati Thakura putovao u propovijedanje na ekadasi. Bilo je veoma važno da se ide u propovijedanje, a za izdržati putovanje neophodno je jesti žitarice, pogotovo ako ste iz Bengala, morate uzeti bar malo riže. I tako su oni častili rižu i propovijedali na ekadasi. Ovo je spomenuto u Hari Bhakti Vilasi - ako vam acarya dozvoli prekinuti ekadasi, tada je to prihvatljivo.

VAIKUNTHA VRITTI

U misiji Caitanye Mahaprabhua trebamo biti od pomoći pravim propovjednicima. Ekadasi moramo slijediti vrlo strogo, ali ako nam guru kaže "Možeš jesti žitarice na ovaj ekadasi", onda nam je to dozvoljeno zbog više svrhe - propovijedanja, kako to vidimo iz primjera Sarasvati Thakure. Trebamo se detaljno upoznati s ekadasijem, kao i sa ostalim principima devocijske prakse. Inače je riječ o niyamagrahi, slijepom slijeđenju pravilu, što može dovesti i do pada u duhovnom životu.

Trebali bismo biti saragrahi, a ne baragrahi vaišnave koji su toliko obuzeti vanjštinom duhovnog procesa da zaborave na njegovu suštinu. Mi dolazimo iz gostyanandi linije koja dozvoljava da se detalji mijenjaju u svrhu lakšeg prenošenja same srži. Moramo misliti vrlo dinamično želimo li uspješno propovijedati. Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura bio je spreman čak i posluživati meso za jelo ako bi to navelo zapadnjake da dođu u Mayapur i slušaju o Caitanyi. Njegove učenike je šokirala takva ideja. On im je odvratio: "Morate imati Vaikuntha vritti." To znači imati Vaikunthu na umu - sve sagledati iz perspektive Vaikunthe, sve se može izmijeniti, sve je moguće. Bhaktisiddhanta očigledno nije bio običan propovjednik. Trebamo nastojati uzeti okrilje takve osobe.

Naravno, ne možemo i ne smijemo oponašati takvo propovijedanje. No, moramo znati s kime smo to mi povezani i biti svjesni da je Bhaktisiddhanta bio izuzetan bhakta, a njegovi sljedbenici velike osobe. Samo se istinskim propovijedanjem može održati ova Gaudiya Sarasvata sampradaya. Takvo propovijedanje se mora zasnivati na dubokom razumijevanju suštine predanog služenja.

Ljudsko tijelo se sastoji pretežno od vode. Njena razina u tijelu raste tokom ekadasija, pritišće osjetila i tako povećava našu želju za osjetilnim uživanjem. Gledano na ovaj način, ekadasi je nepovoljan jer nas ne približava, već udaljava od Boga.

PRITISAK NA OSJETILA

Na koji je način Mjesec povezan s ekadasijem?

U Bhagavad-giti Krišna kaže: "Ja sam svjetlost sunca i mjeseca." Promatrano iz drugog kuta moglo bi se reći: "U ovom svijetu Ja sam svjetlost. Ni svjetlost Sunca ni Mjeseca me ne može razotkriti, ali gdje god ima svjetlosti i Ja sam prisutan." Ako na taj način razmišljamo o suncu i mjesecu, Krišna će nam se razotkriti. Krišna dodaje: "Postao sam Mjesec i na taj način brinem za sve biljke."

Za Mjesec se kaže da utječe na tekućine, npr. plima i oseka dolaze i odlaze kako Mjesec prolazi kroz različite cikluse. Ljudsko tijelo se sastoji pretežno od vode. Njena razina u tijelu raste tokom ekadasija, pritišće osjetila i tako povećava našu želju za osjetilnim uživanjem. Gledano na ovaj način, ekadasi je nepovoljan jer nas ne približava, već udaljava od Boga. Zato se postom taj pritisak na osjetila smanjuje i ne dolazi do udaljavanja od Boga. Za sadhaku izgleda da je ekadasi stvarno nepovoljno razdoblje. Ali Prabhupada je rekao: "Ekadasi je svepovoljan. To nije post, to je gozba." Za siddhu, osobu koja ima aprakrta svjesnost Apsoluta, Krišna nije Bog, već jedan od nas. Majka Yasoda nikad ne misli: "Krišna je Svevišnji Gospodin", niti tako misle gopije i pastiri. Ne, Krišna je za njih sin ili prijatelj ili ljubavnik. Misle da je on ljudsko biće poput njih samih. Stoga oni na ekadasi kažu: "Krišnina osjetila su danas pod pritiskom, žele više uživati. Zato se moramo potruditi da ih zadovoljimo. Iako Mu uvijek predajemo sve što imamo, danas ćemo Ga služiti još više jer nam je Mjesec to milostivo omogućio." Takvi bhakte u ekadasiju vide priliku za više služenja.

Na taj način je ekadasi jako povoljan. To je gozba za Gospodina, nikakav post. Zato bismo trebali dosegnuti ovu aprakrta svjesnost Krišne. To je naš ideal. Prvo ljude podučimo da je Krišna Bog, a onda se nadamo da će to ljudi (uspjeti) zaboraviti. Na jednom stupnju propovijedamo da je On Svevišnji, ali samo do stupnja kad će nam Krišna biti samo prijatelj ili ljubavnik. Naša je religija malo čudna, izvrće Vede naglavce, ali to je Vrindavan, to je Goloka. U tom duhu bismo trebali shvatiti i ekadasi. ■

"Everything else can wait, but the search for God cannot wait."
- George Harrison (1943-2001.)

(nastavak sa strane 25)

Prabhupada kaže u smislu Bhagavatama 1.9.27: "Žene

treba prihvatiti kao izvor nadahnuća za muškarce. Na taj način žene su moćnije od muškaraca."

Zahvaljujući Devahuti, Kardama Muni je stvorio veličanstvenu palaču na nebu; zbog svoje majke Gandhari Duryodhana je dobio tijelo otporno na sva oružja; Satyavana je od smrti spasila njegova supruga Savitri; Bilvamangala Thakura se nadahnut od Cintamani potpuno predao Krišni. Poštujte sve bhakte bez obzira na spol. Inače ćemo imati uredbe umjesto razgovora, rezolucije umjesto odnosa, ravnodušnost umjesto duhovne bliskosti. Bhaktine su predstavnice božice Laksmi, a ne Mayadevi. One donose prisutnost Narayane jer je Laksmi uvijek u društvu Gospodina. Možemo primijetiti da su životi onih koji ne poštuju vaišnave u ženskom tijelu osuđeni na kaos; Kaurave su nastradali nakon što su obeščastili Draupadi. Ako se žene ne poštuju, njihovi standardi će se smanjiti i onda će stvarno postati predstavnice Mayadevi. Poštujući ženu kao predstavnicu božice Laksmi ohrabrit ćemo je da preda svu svoju devociju Gospodinu. Očekivanja koja drugi imaju spram žena imaju ogroman utjecaj na same žene. Dobile smo milost Sri Caitanye, Srila

Bhaktivinode, Srila Bhaktisiddhante i Srila Prabhupade. Sada tražmo i milost ovdje okupljenih vaišnava. Naš pokret treba doživjeti promjenu u srcu! ■

CENTRI

ČAKOVEC (40000)

Radnička 2, Savska ves
(tel/fax 040/334312)

KOPRIVNICA (48000)

Nama hatta centar, Prvomajska bb,
Kontakt adresa: josipah@net.hr
tel. 048/625-183 (Josipa)

OSIJEK (31000)

Vaišnavska vjerska zajednica,
Ivana Gundulića 9
tel.031/202759

RIJEKA (51000)

Kulturni centar "Bhaktivedanta",
Ivana Zajca 6/II, (p.p. 61)
tel. 098/697436
<http://www.bhaktivedanta.hr>

VALTURA kod Pule (52100)

Farma Nava Nilacala
p.p. 16, 52000 Pula
(tel.052/550636)

VODICE (22211)

Centar za umjetnost i filozofiju Veda
Harinam Bhavan
Grgurev Ante Kukure 24
harinam.bhavan@hi.hinet.hr
tel.022/442-823

ZADAR (23000)

Ananta Sesa das (tel.023/340-511)
e-mail: andrej.micic@zd.hinet.hr

ZAGREB (10001)

Centar za vedske studije, p.p.68

KALENDAR

26. prosinac

srijeda

27. prosinac

četvrtak

2002. godina

2. siječanj

srijeda

9. siječanj

srijeda

10. siječanj

četvrtak

25. siječanj

petak

26. siječanj

subota

Moksada ekadaši, pojava Srimad Bhagavad-gite
dvadaši - prekid posta 7:41-10:36

Odlazak Srila Bhaktisiddhante Sarasvatija (post do podne)

Saphala ekadaši

dvadaši - prekid posta 7:40-10:40

Putrada ekadaši

dvadaši - prekid posta 7:30-7:33

BOLNICA BOMBAY

(preuzeto iz LE - Leadership Excellence
koji uređuje Akrura das)

To je velika bolnica sa skoro 200 liječnika. Na samom ulazu u bolnicu, najprije ćete primijetiti prekrasan murti Srila Prabhupade. Izgleda skoro kao da ste ušli u hram. Prabhupadi poštovanje odaju čak i oni koji nisu bhakte, shvaćajući značaj svetih ljudi. U cijeloj zgradi se čuju Prabhupadini bhajani, predavanja i mantranje. Svi liječnici bhakte imaju tilak, a sve poruke preko razglasa započinju sa "Hare Krišna". Kvaliteta usluge koja se ovdje pruža je iznad prosjeka. Zgrada je dizajnirana slično kao one u Mayapuru, a bhakte su pri tom uspjeli izbjeći dojam koji obično prati ustanove ovakve vrste. Mnogi od zaposlenika vremenom također postaju bhakte. Tu su i posebni odjeli, poput onog za bio tehnologiju. Neki od vrhunskih ginekologa specijaliziranih za pobačaje sad vode kampanje protiv pobačaja. Većina liječnika sudjeluje u jutarnjem hramskom programu, a na dane u kojima se odvijaju veliki festivali, svoje radne

obveze organiziraju tako da mogu sudjelovati u proslavama.

Postoji i posebni odjel za duhovnu negu. Tijekom cijelog dana netko šeće unaokolo i dijeli prasadam posjetiteljima, dok su neki drugi pak uvježbani za rasprave s pacijentima. Cijelo vrijeme je netko u bolnici zaokupljen pružanjem duhovne pomoći. Tu su i bhakte koji su uvježbali kako se ophoditi s onima koji napuštaju tijelo - daju im lišće Tulasi, chandan, poprskaju ih vodom iz Gange, izgovaraju molitve... Čak i oni pacijenti koji nisu bhakte, neprestano mole bhakte da se pobrinu o njihovim dragim i milima dok budu napuštali tijelo. Jednostavno je zapanjujuće to okruženje prožeto brigom za druge, kao i izvrstan timski rad.

Obzirom da bhaktama koji imaju obitelj trebaju sredstva za uzdržavanje obitelji, prekrasno je da se negdje može istodobno zaraditi i propovijedati. To je idealan posao za bhaktu. U bolnici je i hram s redovnim dnevnim pujama. U svako doba dana ljudi mogu imati darsan, poslušati bhajane ili napraviti kirtan. Tu je imali park u kojem se može mantrati i moliti. U jako satvičkom okruženju, u okviru duhovne njege, možete se upustiti u rasprave... I liječnici ponekad izađu i zapjevaju bhajan... U posebnom dijelu bolnice, ljudi mogu poslušati i pokušati razumijeti koliko pažnje zapravo obraćamo duši. U bolnici se posebna briga posvećuje stvaranju moćnog okruženja na mjestu gdje se odnosi mrtvo tijelo, obzirom na činjenicu da duša nakon napuštanja tijela ostaje u njegovoj blizini lebdjeti još neko vrijeme.

